

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 640

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 august 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
859.	— Hotărâre pentru aprobarea Instrucțiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit.....	2–22	
865.	— Hotărâre privind aprobarea prealabilă, în vederea recunoașterii prin hotărâre judecătorească, a Organizației Center for International Private Enterprise din Statele Unite ale Americii	22–23	
866.	— Hotărâre privind trecerea unor imobile din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Sănătății și Familiei în domeniul public al municipiilor, orașelor și comunelor și în administrarea consiliilor locale respective	23–27	
874.	— Hotărâre pentru stabilirea cotei majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare și a cotei majorărilor datorate pe perioada amânării sau eşalonării la plată a obligațiilor bugetare	27	
875.	— Hotărâre privind garantarea de către Ministerul Finanțelor Publice a unor credite externe în favoarea Societății Comerciale de Producere a Energiei Electrice și Termice „Termoelectrica” — S.A. București, în vederea completării finanțării achizițiilor de resurse energetice pentru iarna 2002–2003	28	
877.	— Hotărâre privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.330/2001 pentru aprobarea		Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale spitalicești, îngrijirilor la domiciliu, serviciilor de urgență prespitalicești și altor tipuri de transport medical, precum și a serviciilor de recuperare-reabilitare a sănătății, în cadrul sistemului asigurărilor sociale de sănătate
		28–29	
		878.	— Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.245/2001 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului asigurărilor sociale de sănătate în asistența medicală ambulatorie de specialitate pentru specialitățile clinice, paraclinice și stomatologice
			30
		879.	— Hotărâre pentru modificarea indicatorilor tehnico-economici prevăzuți în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 918/1994 privind aprobarea studiilor de fezabilitate a unor obiective de investiții din municipiul Iași
			31
		881.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2002 al Regiei Autonome „Multiproduct”
			31–32
		882.	— Hotărâre privind organizarea la București, în perioada 2–6 septembrie 2002, a Conferinței țărilor dunărene din cadrul Programului hidrologic internațional UNESCO
			32

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****pentru aprobarea Instrucțiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Instrucțiunile privind în anexa care face parte integrantă din prezenta metodologia de calcul al impozitului pe profit, cuprinse hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

p. Șeful Departamentului
de Politici Economice,
Petrișor Peiu,
secretar de stat

Ministrul pentru întreprinderile mici
și mijlocii și cooperatie,
Silvia Ciornei

București, 16 august 2002.
Nr. 859.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI**privind metodologia de calcul al impozitului pe profit**

Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, denumită în continuare *lege*:

Art. 1. — (1) Sunt obligate la plata impozitului pe profit, în condițiile prezentei legi, și denumite în continuare contribuabili:

a) persoanele juridice române, pentru profitul impozabil obținut din orice sursă, atât din România, cât și din străinătate;

Instrucțiuni:

1.1. Fac parte din această categorie companiile naționale, societățile naționale, regiile autonome, indiferent de subordonare, societățile comerciale, indiferent de forma juridică de organizare și de forma de proprietate, inclusiv cele cu participare cu capital străin sau cu capital integral străin, societățile agricole și alte forme de asociere agricolă cu personalitate juridică, organizațiile cooperatiste, instituțiile financiare și instituțiile de credit, fundațiile, asociațiile, organizațiile, precum și orice altă entitate care are statutul legal de persoană juridică constituită sub legislația română.

Din categoria persoanelor juridice plătitoare de impozit pe profit nu fac parte contribuabilii care sunt obligați la plata impozitului pe venit, potrivit legii.

Lege:

b) persoanele juridice străine care desfășoară activități printr-un sediu permanent în România, pentru profitul impozabil aferent aceluși sediu permanent;

Instrucțiuni:

1.2. Persoanele juridice străine, cum sunt: companiile, fundațiile, asociațiile, organizațiile și orice entități similare, înființate și organizate în conformitate cu legislația unei alte țări, devin subiect al impunerii atunci când își desfășoară activitatea, integral sau parțial, prin intermediul unui sediu

permanent în România, astfel cum este definit la art. 17 din lege, de la începutul activității acestuia.

Lege:

c) persoanele juridice sau fizice nerezidente care desfășoară activități în România ca beneficiari ori parteneri împreună cu o persoană juridică română într-o asociere sau o altă entitate ce nu dă naștere unei persoane juridice, pentru profitul realizat în România;

d) persoanele juridice române și persoanele fizice rezidente, pentru veniturile realizate atât în România, cât și în străinătate din asocieri care nu dau naștere unei persoane juridice. În acest caz impozitul datorat de persoana fizică se calculează, se reține și se varsă de către persoana juridică;

Instrucțiuni:

1.3. Veniturile și cheltuielile rezultate din asocierile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. c) și d) din lege, potrivit dispozițiilor legale, se contabilizează distinct de persoana juridică română stabilită prin contractul de asociere, cu respectarea reglementărilor contabile în vigoare. Persoana juridică română are și obligația de a calcula, de a reține și de a vărsa impozitul pentru profitul determinat, precum și de a depune declarația de impozit pe profit pentru persoanele fizice și juridice nerezidente, cât și pentru persoanele fizice rezidente care fac parte din asociere, în termenele prevăzute la art. 20 și 21 din lege.

Partea din venituri și cheltuieli care se cuvine persoanelor juridice rezidente dintr-o astfel de asociere se înregistrează în contabilitatea proprie și se include în baza impozabilă a acestora.

1.4. În cazul asocierilor dintre persoanele juridice române, veniturile și cheltuielile determinate de operațiunile asocierii se contabilizează distinct de către unul dintre

asociați, stabilit conform contractului, urmând ca lunar să se transmită pe bază de decont partea ce revine fiecărui asociat, în vederea înregistrării în contabilitatea proprie. În cazul în care din asociere fac parte mai multe persoane juridice române, persoana juridică care ține evidența contabilă potrivit contractului de asociere trebuie să îndeplinească obligațiile prevăzute la pct. 1.3.

Lege:

e) persoanele juridice străine care obțin veniturile prevăzute la art. 16, pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

Instrucțiuni:

1.5. Pentru determinarea impozitului pe profit se iau în calcul veniturile și cheltuielile aferente acestora. Nu intră sub incidența acestor prevederi veniturile care sunt subiect al impozitului cu reținere la sursă.

Lege:

(2) Sunt exceptate de la plata impozitului pe profit:

a) trezoreria statului;

b) instituțiile publice, pentru fondurile publice constituite, inclusiv pentru veniturile extrabugetare și disponibilitățile realizate și utilizate, potrivit Legii nr. 72/1996 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și Legii nr. 189/1998 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, dacă legea nu prevede altfel;

c) organizațiile de nevăzători, de invalizi și ale persoanelor cu handicap, pentru profiturile realizate de unitățile economice fără personalitate juridică ale acestora, protejate potrivit legii speciale de organizare și funcționare privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap;

Instrucțiuni:

1.6. Sunt exceptate de la plata impozitului pe profit unitățile economice fără personalitate juridică ale organizațiilor de nevăzători, de invalizi și ale persoanelor cu handicap, înființate conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare.

Lege:

d) fundațiile române constituite ca urmare a unor legate;

Instrucțiuni:

1.7. Fundația constituită ca urmare a unor legate, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, este subiectul de drept înființat de una sau mai multe persoane, care, pe baza unui act juridic pentru cauză de moarte, constituie un patrimoniu afectat în mod permanent și irevocabil realizării unui scop de interes general sau, după caz, comunitar.

Lege:

e) cooperativele care funcționează ca unități protejate ale persoanelor cu handicap, special organizate, potrivit legii de organizare și funcționare privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap;

Instrucțiuni:

1.8. Sunt exceptate de la plata impozitului pe profit cooperativele care funcționează ca unități protejate ale persoanelor cu handicap, dacă sunt organizate potrivit prevederilor Decretului-lege nr. 66/1990 privind organizarea și funcționarea cooperăției meșteșugărești, cu modificările ulterioare.

Lege:

f) cultele religioase, pentru veniturile obținute din producerea și valorificarea obiectelor și produselor necesare activității de cult, potrivit Legii nr. 103/1992 privind dreptul exclusiv al cultelor religioase pentru producerea obiectelor de cult, și pentru veniturile obținute din chirii, cu condiția utilizării sumelor respective pentru întreținerea și funcționarea unităților de cult, pentru lucrările de construire, de reparație și de consolidare a lăcașurilor de cult și a clădirilor ecleziastice, pentru învățământ și pentru acțiuni specifice cultelor religioase, inclusiv veniturile din despăgubiri sub formă bănească, obținute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate;

Instrucțiuni:

1.9. Nu intră sub incidența acestor prevederi persoanele juridice și orice alte entități care realizează produse pe bază de autorizație acordată de fiecare cult religios, pentru veniturile realizate din activitățile menționate.

Lege:

g) instituțiile de învățământ particular acreditate, precum și cele autorizate, pentru veniturile utilizate, potrivit Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior;

Instrucțiuni:

1.10. Sunt exceptate de la plata impozitului pe profit instituțiile de învățământ pentru veniturile obținute din activități economice, care sunt utilizate potrivit prevederilor Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

1.11. Veniturile obținute de instituțiile de învățământ din activități economice, care nu sunt folosite în scopurile expres menționate la pct. 1.10 sau care sunt destinate altor scopuri, se impun cu o cotă de 25%, plata impozitului făcându-se la termenele stabilite la art. 20 din lege.

Lege:

h) asociațiile de proprietari constituite ca persoane juridice și asociațiile de locatari recunoscute ca asociații de proprietari, potrivit Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru veniturile obținute din activitățile economice care sunt sau vor fi utilizate pentru îmbunătățirea confortului și a eficienței clădirii, pentru întreținerea și repararea proprietății comune.

Instrucțiuni:

1.12. Sunt exceptate de la plata impozitului pe profit asociațiile de proprietari și asociațiile de locatari recunoscute ca asociații de proprietari, constituite ca persoane juridice potrivit prevederilor Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru veniturile obținute din activități economice cum ar fi închirierea spațiilor comune, care sunt utilizate pentru îmbunătățirea confortului și eficienței clădirii, pentru întreținerea și repararea proprietății comune.

1.13. Veniturile obținute de asociațiile de proprietari și de asociațiile de locatari recunoscute ca asociații de proprietari din activități economice, care nu sunt folosite în scopurile expres prevăzute la pct. 1.12 sau care sunt destinate altor scopuri, se impun cu o cotă de 25%, plata impozitului făcându-se la termenele prevăzute la art. 20 din lege.

Lege:

(3) Persoanele juridice române fără scop patrimonial sunt exceptate de la plata impozitului pe profit pentru următoarele categorii de venituri:

- a) cotizațiile membrilor;
- b) contribuțiile bănești sau în natură ale membrilor și simpatizanților;
- c) taxele de înregistrare stabilite potrivit legislației în vigoare;
- d) donațiile și sumele sau bunurile primite prin sponsorizare;
- e) dobânzile și dividendele obținute din plasarea disponibilităților rezultate din asemenea venituri;
- f) veniturile pentru care se datorează impozit pe spectacole;
- g) resurse obținute de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale;
- h) venituri din acțiuni întâmplătoare realizate de organizații sindicale/patronale, utilizate în scop social sau profesional, potrivit statutului de organizare și funcționare;
- i) veniturile excepționale rezultate din cedarea activelor corporale aflate în proprietatea persoanelor juridice fără scop patrimonial, altele decât cele care sunt sau au fost folosite în activitatea economică.

Instrucțiuni:

1.14. Persoanele juridice române fără scop patrimonial sunt: organizațiile sindicale și organizațiile patronale înființate în baza unor legi speciale, asociațiile și fundațiile înființate în baza Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, precum și alte asemenea organizații înființate în baza unor legi speciale.

1.15. În scopul aplicării acestor prevederi veniturile și cheltuielile aferente activităților desfășurate în scopul obținerii de profit se evidențiază din punct de vedere contabil conform reglementărilor contabile, iar calculul impozitului pe profitul rezultat se efectuează conform metodologiei prevăzute la cap. II din lege.

Lege:

(4) Persoanele juridice fără scop patrimonial, pentru veniturile realizate din activități economice până la nivelul echivalentului în lei de 10.000 euro, realizate într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale neimpozabile prevăzute la alin. (3), sunt exceptate de la plata impozitului pe profit.

(5) Persoanele juridice române fără scop patrimonial care nu se încadrează în condițiile referitoare la nivelul veniturilor prevăzute la alin. (4), pentru profitul obținut din activități economice, plătesc impozit pe profit, calculat potrivit art. 2 alin. (1).

Instrucțiuni:

1.16. Persoanele juridice române fără scop patrimonial care obțin venituri din activități economice plătesc impozit pe profit pentru profitul corespunzător veniturilor ce depășesc limitele stabilite la art. 1 alin. (4) din lege. În scopul determinării impozitului pe profit datorat pentru activitatea economică impozabilă se face ponderea veniturilor neimpozabile în total venituri din activități economice. Ponderea rezultată este aplicată la valoarea impozitului pe profit calculat la nivelul întregii activități economice, în vederea stabilirii impozitului datorat pentru activitatea economică impozabilă.

Cursul de schimb valutar euro/ROL este cel de la data înregistrării veniturilor în contabilitate.

1.17. La stabilirea profitului impozabil pentru activitatea economică desfășurată de persoanele juridice fără scop patrimonial se aplică regulile stabilite la cap. II din lege.

Cheltuielile cu indemnizația de deplasare, acordată salariaților pentru deplasări în țară și în străinătate, sunt deducibile până la nivelul stabilit la art. 9 alin. (7) lit. c) din lege, numai în măsura în care aceste deplasări sunt justificate ca fiind efectuate strict în scopul desfășurării activității economice.

Lege:

Art. 2. — (1) Cota de impozit pe profit este de 25%, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

(2) În cazul Băncii Naționale a României cota de impozit pe profit este de 80% și se aplică asupra veniturilor rămase după scăderea cheltuielilor deductibile și a fondului de rezervă, potrivit legii.

(3) Contribuabilii care obțin venituri din activitățile desfășurate pe bază de licență în zona liberă plătesc o cotă de impozit pe profit de 5% pentru profitul impozabil care corespunde acestor venituri, până la data de 31 decembrie 2004.

Instrucțiuni:

2.1. Pentru contribuabilii care desfășoară activități în zonele libere pe bază de licențe eliberate potrivit Legii nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, profitul obținut din aceste activități este impozitat cu cota de 5% până la data de 31 decembrie 2004, cu excepția cazului prevăzut la art. 3 alin. (2) și la art. 35 alin. (5) din lege.

2.2. În cazul în care contribuabilul își desfășoară activitatea în zona liberă prin unități fără personalitate juridică, acesta este obligat să țină evidență contabilă distinctă pentru veniturile și cheltuielile aferente acestei activități, până la nivel de bilanță de verificare. La determinarea profitului aferent activității se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare, precum și alte asemenea cheltuieli, proporțional cu veniturile obținute în zona liberă față de veniturile totale realizate de persoana juridică.

2.3. Pierderea rezultată din operațiunile realizate în zona liberă nu se recuperează din profitul impozabil realizat în afara zonei, aceasta urmând să fie recuperată din profiturile obținute din aceeași zonă.

Lege:

(4) Contribuabilii care au încasat printr-un cont bancar din România venituri în valută din exportul bunurilor și/sau al prestațiilor de servicii, realizate din activitatea proprie, direct sau prin contract de comision, plătesc o cotă de impozit pe profit de 6% pentru partea din profitul impozabil care corespunde ponderii acestor venituri în volumul total al veniturilor. Suma aferentă reducerii cotei de impozit pe profit de la 25% se repartizează la sfârșitul anului ca sursă proprie de finanțare, în limita profitului rămas după înregistrarea cheltuielii cu impozitul pe profit. Prestările de servicii pentru care se aplică cota de impozit redusă sunt cele pentru care beneficiarul prestării este în străinătate.

Instrucțiuni:

2.4. Pentru a calcula impozitul pe profit cu cota redusă exportatorii de bunuri trebuie să facă dovada prin înregistrările din contabilitatea de gestiune, în funcție de specificul activității, că aceste bunuri sunt realizate din activitatea proprie prin procesarea materiei prime, prelucrarea sau transformarea acesteia.

2.5. Serviciile realizate din activitatea proprie includ orice servicii executate pentru care beneficiarul prestării este în străinătate.

2.6. Beneficiază de această facilitate și comisionarii care au încheiat contracte de comision cu o entitate străină, pentru veniturile încasate ca urmare a prestării serviciilor prevăzute în aceste contracte. În această situație producătorii beneficiază de cota redusă corespunzătoare

valutei încasate într-un cont bancar din România, pentru partea ce reprezintă contravaloarea aportului propriu la realizarea exportului.

2.7. În vederea aplicării acestei facilități se întocmește o situație a veniturilor încasate din export la cursul de schimb în vigoare la data încasării, nediminuate cu costurile privind transferul bancar. Ponderea veniturilor încasate din export în volumul total al veniturilor înregistrate conform reglementărilor contabile se face cumulată de la începutul anului. Cota redusă se aplică asupra profitului impozabil aferent acestei ponderi, calculat și evidențiat, cumulată de la începutul anului fiscal.

2.8. Justificarea efectuării operațiunilor de export, inclusiv a operațiunilor de lohn, se face pe baza contractelor încheiate cu beneficiarii externi, însoțite de facturi, DVE și/sau DIV, extrase de cont bancar.

2.9. Contribuabilii care prestează servicii turistice către beneficiari străini, persoane fizice și juridice nerezidente, beneficiază de cota redusă în baza contractelor externe, a facturilor emise și încasate într-un cont bancar din România prin transfer bancar sau prin cărți de credit.

2.10. În grupa veniturilor totale care se iau în calcul la determinarea ponderii veniturilor realizate din export se includ toate veniturile înregistrate conform reglementărilor contabile, cu excepțiile prevăzute la pct. 7.2.

2.11. În categoria veniturilor încasate printr-un cont bancar din România intră și veniturile încasate prin intermediul cecurilor, în condițiile în care aceste instrumente de plată presupun derularea de transferuri bancare.

2.12. Nu intră sub incidența art. 2 alin. (4) din lege veniturile încasate în numerar din exportul de bunuri și servicii, precum și operațiunile de comerț internațional prin care nu se încasează valută în conturile bancare din România, cum sunt, de exemplu: clearing, barter, alte forme de reexport, precum și cele încasate în conturi bancare în străinătate, chiar și în situația în care sunt îndeplinite condițiile de autorizare ale Băncii Naționale a României. Tranzacțiile efectuate numai scriptic, în scopul principal de a beneficia de cota redusă de impozit, nu se încadrează în prevederile art. 2 alin. (4) din lege. În cazul serviciilor financiare sunt luate în considerare numai cele pentru care sunt identificate anumite comisioane, suma luată în calcul la determinarea veniturilor realizate din export fiind limitată numai la valoarea acestor comisioane. Nu beneficiază de cota redusă de export dobânzile încasate pentru creditele externe acordate.

2.13. În cazul exporturilor complexe cota redusă de impozit pe profit se acordă atât contractantului general, cât și subcontractanților definiți potrivit legii, proporțional cu contribuția la realizarea exportului.

2.14. Pentru determinarea impozitului datorat se iau în calcul și încasările din anul curent, aferente veniturilor din export realizate în anul fiscal încheiat, până la termenul prevăzut la art. 21 sau 22 din lege pentru depunerea declarației definitive privind impozitul pe profit pentru anul fiscal expirat. Contribuabilii care au definitivat până la data de 25 ianuarie închiderea exercițiului financiar anterior depun declarația definitivă de impunere până la această dată inclusiv. Contribuabilii care depun declarația definitivă de impunere până la data depunerii situațiilor financiare anuale conform legii iau în calcul și încasările înregistrate până la această dată, aferente exporturilor facturate până la data de 31 decembrie a exercițiului financiar încheiat.

Lege:

(5) Începând cu data de 1 ianuarie 2003 cota de impozit pe profit este de 12,5% pentru partea din profitul impozabil care corespunde ponderii veniturilor încasate din export în volumul total al veniturilor. Începând cu data de 1 ianuarie 2004 cota de impozit pe profit este de 25%.

(6) Stimularea exporturilor se va face printr-un sistem de sprijin cu finanțare prin bugetele anuale, iar mecanismul de acordare va fi aprobat prin hotărâre a Guvernului.

Art. 3. — (1) Contribuabililor care beneficiază de facilitățile prevăzute la art. 2 alin. (3)—(5) nu li se aplică dispozițiile art. 11 alin. (5). Contribuabilii își exprimă opțiunea pentru una dintre cele două facilități la începutul anului fiscal.

Instrucțiuni:

3.1. Contribuabilul trebuie să își exprime opțiunea pentru una dintre cele două facilități. Opțiunea va fi înscrisă pe prima declarație privind obligațiile la bugetul de stat, urmând să fie depusă până la termenul stabilit de lege. În cazul în care opțiunea nu este exercitată, contribuabilul se consideră că a optat pentru facilitățile prevăzute la art. 2 alin. (3)—(5) din lege.

Lege:

(2) În cazul contribuabililor care își desfășoară activitatea în zonele libere, pentru veniturile realizate din export se aplică cota cea mai favorabilă prevăzută la art. 2 alin. (3) și (4).

(3) Contribuabilii care beneficiază de facilitățile prevăzute la art. 2 alin. (3)—(5) și la art. 11 alin. (5) nu mai beneficiază de facilitățile de natură impozitului pe profit, prevăzute în alte acte normative.

(4) Contribuabilii prevăzuți la art. 35 alin. (3)—(5) nu intră sub incidența alin. (3).

Art. 4. — (1) Anul fiscal al fiecărui contribuabil este anul calendaristic.

(2) Când un contribuabil se înființează sau încetează să existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul fiscal pentru care contribuabilul a existat.

Instrucțiuni:

4.1. În cazul înființării unui contribuabil într-un an fiscal perioada impozabilă începe:

a) de la data înregistrării acestuia la registrul comerțului, dacă are această obligație;

b) de la data înregistrării în registrul condus special de judecătorii, dacă are această obligație;

c) de la data intrării în vigoare a contractelor de asociere, în cazul asocierilor care nu dau naștere unei noi persoane juridice.

4.2. Perioada impozabilă se încheie în cazul divizărilor sau fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenței persoanelor juridice supuse acestor operațiuni, la următoarele date:

a) în cazul constituirii uneia sau mai multor societăți noi, la data înmatriculării în registrul comerțului a noii societăți sau a ultimei dintre ele;

b) în celelalte cazuri, la data înscrierii în registrul comerțului a mențiunii privind majorarea capitalului social al societății absorbante.

4.3. În cazul lichidării unui contribuabil într-un an fiscal perioada impozabilă încetează o dată cu data radierii din registrul unde a fost înregistrată înființarea acestuia.

Lege:

Art. 5. — (1) Cu excepția dispozițiilor alin. (2), în cazul asocierii sau al altor forme de organizare fără personalitate juridică, fiecare partener, asociat sau beneficiar se impozitează în limita care i se cuvine din profit.

Instrucțiuni:

5.1. Sub incidența prevederilor art. 5 alin. (1) din lege intră orice formă de asociere, inclusiv asocierile dintre persoane juridice străine care desfășoară activități economice pe teritoriul României în vederea obținerii de venituri.

5.2. În cazul asocierilor dintre persoane nerezidente care desfășoară activități economice pe teritoriul României, veniturile și cheltuielile determinate de operațiunile asocierii se contabilizează de către unul dintre asociați, stabilit în mod obligatoriu în contractul de asociere. Persoana nerezidentă obligată prin contract să țină contabilitatea are și obligația de a calcula, de a reține și de a vărsa impozitul aferent profitului determinat pentru persoanele nerezidente care fac parte din asociere, precum și de a depune declarația de impozit pe profit la termenele prevăzute la art. 20 și 21 din lege.

Lege:

(2) În cazul asociațiunilor în participațiune sau al asocierilor similare, veniturile și cheltuielile sunt alocate acestora în limita cotelor de participațiune deținute de fiecare asociat. Orice plăți suplimentare prevăzute în contractul de asociere, inclusiv contribuțiile suplimentare, nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Instrucțiuni:

5.3. În cazul asocierilor în participațiune partea rezultată din veniturile și din cheltuielile asocierii se distribuie fiecărui asociat pentru determinarea profitului impozabil, proporțional cu cotele menționate în contractul de asociere. În acest scop orice plăți suplimentare prevăzute în contractul de asociere nu sunt cheltuieli deductibile.

Lege:

Art. 6. — În cazul contribuabililor care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, a cluburilor de noapte, a discotecilor și a cazinourilor, impozitul pe profit datorat potrivit prezentei legi, aferent acestor activități, nu poate fi mai mic de 5% din veniturile realizate din aceste activități. În situația în care impozitul pe profit este mai mic de 5% din veniturile acestor activități, contribuabilul este obligat la plata unui impozit de 5% aplicat asupra acestor venituri realizate.

Instrucțiuni:

6.1. Contribuabilii care desfășoară activitățile prevăzute la art. 6 din lege țin evidență contabilă distinctă pentru veniturile și cheltuielile aferente acestor activități, până la nivel de bilanț. La determinarea profitului aferent acestor activități se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare și alte asemenea cheltuieli ale contribuabilului, proporțional cu veniturile obținute din aceste activități. În cazul în care impozitul pe profit datorat pentru activitățile prevăzute la art. 6 din lege este mai mic de 5% din veniturile din aceste activități, contribuabilul este obligat la plata unui impozit de 5% din aceste venituri, indiferent de suma impozitului pe profit rezultată din desfășurarea celorlalte activități.

Lege:

CAPITOLUL II Determinarea profitului impozabil

Art. 7. — (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.

(2) În cazul bunurilor mobile și imobile produse de către contribuabili și valorificate în baza unui contract de vânzare cu plata în rate, contribuabilii pot opta pentru înregistrarea valorii ratelor la venituri impozabile, la termenele scadente prevăzute în contract. Cheltuielile corespunzătoare sunt deductibile la aceleași termene scadente prevăzute în contractele încheiate între părți, proporțional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a contractului. Opțiunea se exercită în momentul livrării bunurilor și nu se poate reveni asupra ei.

Instrucțiuni:

7.1. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul veniturile și cheltuielile, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform cap. II din lege. Nu se iau în calcul efectele schimbării politicilor contabile în cazul în care nu sunt cerute de lege și nici diferențele rezultate ca urmare a utilizării unor politici contabile diferite de regulile fiscale aplicabile elementelor de natura veniturilor și cheltuielilor.

7.2. În scopul aplicării prevederilor legii sau ale prezentelor instrucțiuni, care se referă la calculul ponderii veniturilor contribuabilului, nu sunt luate în calcul: veniturile înregistrate în conturile 711 „Venituri din producția stocată“, 721 „Venituri din producția de imobilizări necorporale“ și 722 „Venituri din producția de imobilizări corporale“, precum și veniturile care sunt rezultate din evaluarea activelor în valută și, după caz, eventualele venituri din evaluarea datoriilor în valută, conform reglementărilor contabile.

7.3. La calculul impozitului pe profit datorat de contribuabilii care își încetează existența în urma operațiunilor de divizare, dizolvare sau lichidare nu sunt impozitate rezervele constituite din profitul net, inclusiv sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit, repartizate ca surse proprii de finanțare pe parcursul perioadei de funcționare, potrivit legii, acestea fiind tratate în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/1995 privind impozitul pe dividende, aprobată și modificată prin Legea nr. 101/1995, cu modificările ulterioare. Același tratament se aplică și rezervelor constituite din diferențe de curs favorabile aferente capitalului social în devize.

7.4. Veniturile ori cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparține. În cazul în care contribuabilul sau organele fiscale constată că după depunerea declarației anuale un element de venit sau de cheltuielă a fost omis sau a fost înregistrat eronat, contribuabilul este obligat să depună declarația rectificativă pentru anul fiscal respectiv. Dacă în urma efectuării acestei corecții rezultă o sumă suplimentară de plată a impozitului pe profit, atunci pentru această sumă se datorează majorări și penalități conform legislației în vigoare.

7.5. La calculul profitului impozabil limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislația în vigoare se aplică trimestrial sau lunar, după caz, astfel încât la finele anului acestea să se încadreze în prevederile legii.

7.6. Pentru determinarea profitului impozabil contribuabilii sunt obligați să întocmească un registru de evidență fiscală, într-un singur exemplar, compus din 100 de file, care trebuie numerotat, șnuruț, parafat și înregistrat la organul fiscal teritorial. Completarea se face în ordine cronologică, fără ștersături, iar informațiile înregistrate trebuie să corespundă cu operațiunile fiscale și cu datele prezentate în declarațiile de impunere. Registrul de evidență fiscală se completează în toate situațiile în care informațiile cuprinse în declarația fiscală sunt obținute în urma unor prelucrări ale informațiilor furnizate de contabilitate.

Modul de completare a registrului de evidență fiscală este la latitudinea fiecărui contribuabil, în funcție de specificul activității și de necesitățile proprii ale acestuia. Exemplificăm în acest sens: calculul dobânzilor și al diferențelor de curs deductibile fiscal, amortizarea fiscală, reduceri și scutiri de impozit pe profit, evidența fiscală a vânzărilor cu plata în rate și alte asemenea operațiuni, potrivit legii.

Lege:

Art. 8. — În înțelesul prezentei legi, sunt considerate neimpozabile următoarele venituri:

a) dividendele primite de către o persoană juridică română de la o altă persoană juridică română;

b) diferențele favorabile de valoare ale titlurilor de participare înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, a beneficiilor sau a primelor de emisiune ori prin compensarea unor creanțe la societatea la care se dețin participațiile;

c) venituri rezultate din anularea datoriilor care au fost considerate cheltuieli nedeductibile, precum și din anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere sau a veniturilor realizate din recuperarea unor cheltuieli nedeductibile;

Instrucțiuni:

8.1. Veniturile obținute ca urmare a aplicării prevederilor art. 8 lit. b) din lege sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, cesionării sau retragerii titlurilor de participare (acțiuni, părți sociale).

8.2. În sensul prevederilor art. 8 lit. c) din lege, sunt considerate venituri neimpozabile veniturile care vin să acopere cheltuielile pentru care nu s-a acordat deducere la momentul efectuării lor, cum sunt: rambursările de impozit pe profit plătit în perioadele anterioare, restituirea unor majorări de întârziere, venituri din anularea unor provizioane care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la data constituirii și altele asemenea.

Lege:

d) alte venituri neimpozabile, prevăzute expres în acte normative speciale.

Instrucțiuni:

8.3. Contribuabilii pentru care prin legi speciale s-a prevăzut faptul că profitul aferent anumitor activități nu este impozabil sunt obligați la ținerea unei evidențe contabile distincte pe elemente de venituri și cheltuieli, prin care să se asigure determinarea veniturilor, cheltuielilor și profitului aferent. La determinarea profitului aferent acestor activități se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare și alte asemenea cheltuieli ale contribuabilului, proporțional cu veniturile obținute din acele activități.

Lege:

Art. 9. — (1) La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente veniturilor impozabile.

Instrucțiuni:

9.1. Cheltuielile efectuate de un contribuabil sunt considerate ca fiind aferente veniturilor impozabile numai dacă sunt efectuate în scopul realizării veniturilor.

9.2. Nu sunt deductibile cheltuielile cu amortizarea caseilor de odihnă proprii sau a imobilizărilor, care nu sunt utilizate pentru realizarea veniturilor, de tipul navelor, aeronavelor, vaselor de croazieră și altele asemenea, precum și toate celelalte cheltuieli aferente acestora. Nu se deduc din baza de impunere a profitului sumele care reprezintă cheltuielile efectuate cu asigurarea serviciilor de cazare, masă și transport pentru persoanele care nu sunt salariate ale contribuabilului. De asemenea, nu se deduc cheltuielile de transport, cu cazarea și masa, efectuate pentru salariații proprii în afara perioadei de pregătire, în cadrul centrelor de pregătire proprii.

Lege:

(2) Metodele contabile stabilite prin reglementări legale în vigoare, inclusiv metoda LIFO, sunt recunoscute la calculul profitului impozabil. Metoda de evaluare aplicată trebuie să fie aceeași pe tot parcursul exercițiului financiar.

Instrucțiuni:

9.3. Metodele contabile de înregistrare pe cheltuieli a ieșirii din gestiune a stocurilor, potrivit art. 9 alin. (2) din lege, sunt recunoscute la calculul profitului impozabil dacă sunt respectate reglementările contabile în vigoare. În cazul

utilizării prețului prestabilit contribuabilul va trebui să țină evidența stocurilor pe grupe similare.

Lege:

(3) La calculul profitului impozabil sunt deductibile numai următoarele sume utilizate pentru constituirea sau majorarea rezervelor și a provizioanelor:

a) rezerva, în limită a 5% din profitul contabil, până ce acesta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris și vărsat, conform prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) în cazul băncilor și cooperativelor de credit autorizate, provizioanele obligatorii constituite potrivit normelor Băncii Naționale a României. Același regim se aplică și fondurilor de garantare;

c) rezervele tehnice calculate de către societățile de asigurare și reasigurare, constituite potrivit prevederilor Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările ulterioare. Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare, rezervele tehnice se diminuează prin înregistrarea la venituri, astfel încât nivelul acestora să acopere partea de risc care rămâne în sarcina asigurătorului, după deducerea reasigurării. Sunt nedeductibile sumele utilizate pentru constituirea sau majorarea rezervelor pentru contractele cedate în reasigurare.

Instrucțiuni:

9.4. La determinarea profitului impozabil se iau în calcul creșterile sau scăderile rezervelor constituite conform legii. În vederea calculării rezervei prevăzute la art. 9 alin. (3) lit. a) din lege se ia în calcul profitul contabil lunar sau trimestrial, după caz, cumulat de la începutul anului, înainte de determinarea impozitului pe profit din care se scad veniturile neimpozabile, și se adaugă cheltuielile aferente acestor venituri neimpozabile.

Lege:

(4) Orice alte rezerve constituite în baza unor acte normative speciale nu sunt cheltuieli deductibile. Excepție fac rezervele legale constituite de Banca Națională a României, băncile, fondurile de garantare și cooperativele de credit.

(5) Schimbarea destinației rezervelor și a fondurilor care au fost deductibile din profitul impozabil, potrivit prevederilor legale, prin distribuirea către acționari, sub orice formă, cu ocazia lichidării, divizării, fuziunii, dizolvării societății sau retragerii unui acționar/asociat, va atrage impunerea sumelor respective cu impozit pe profit și impozit pe dividende, conform prevederilor legale în vigoare. Fac excepție sumele transferate în cazul dizolvării fără lichidare, dacă succesorul de drept al contribuabilului menține sistemul de impunere conform prezentei legi.

Instrucțiuni:

9.5. Rezervele deductibile din punct de vedere fiscal în cazul băncilor, precum și în cazul sucursalelor din România ale băncilor, persoane juridice străine, sunt cele reglementate de Legea bancară nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare.

Rezervele legale se constituie lunar din profitul băncii, în cotele și în limitele stabilite, și din alte surse, conform legii. Rezervele astfel constituite se completează în condițiile prevăzute de lege, în cazul micșorării lor.

Rezerva generală pentru riscul de credit se constituie din profitul băncii, în cotele și în limitele stabilite de lege, în funcție de soldul creditelor acordate, existent la sfârșitul perioadei.

În cazul societăților din domeniul asigurărilor și reasigurărilor sunt deductibile rezervele tehnice calculate con-

form prevederilor Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supraveghere a asigurărilor, cu modificările ulterioare.

Conform dispozițiilor acestei legi rezervele de prime și de daune se constituie din cote-părți corespunzătoare sumelor aferente riscurilor neexpirate în anul în care s-au încasat primele.

În cazul contractelor pentru care riscul a expirat, rezervele aferente se anulează sau se diminuează în mod corespunzător prin înregistrarea sumelor respective la venituri.

Rezervele constituite lunar sau trimestrial, după caz, potrivit art. 9 alin. (3) din lege sunt deductibile la calculul profitului impozabil. În luna sau în trimestrul, după caz, în care profitul brut se diminuează sau se înregistrează pierdere, sumele repartizate în cursul anului fiscal curent pentru constituirea fondului de rezervă și a rezervei generale pentru riscul de credit, deductibile la calculul profitului impozabil, se diminuează sau se anulează în mod corespunzător în declarația privind impozitul pe profit.

Schimbarea destinației rezervelor și a fondurilor constituite din profitul brut, potrivit prevederilor legale, prin distribuirea lor acționarilor sub forma dividendelor sau cu ocazia lichidării societății, atrage impunerea sumelor respective cu impozit pe profit și impozit pe dividende.

Lege:

(6) Sunt deductibile la calculul profitului impozabil:

a) cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat, efectuate potrivit legii, în limita de 5% aplicată asupra diferenței dintre totalul veniturilor și totalul cheltuielilor, inclusiv accizele, mai puțin cheltuiala cu impozitul pe profit și cheltuielile cu sponsorizarea și/sau mecenatul;

b) perisabilitățile, în limitele prevăzute în normele aprobate prin hotărâre a Guvernului, care se vor elabora în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Instrucțiuni:

9.6. Nu sunt considerate perisabilități și sunt deductibile la calculul profitului impozabil pierderile prevăzute în normele de consum tehnologic.

Lege:

(7) Potrivit prezentei legi, cheltuielile nedeductibile sunt:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum și impozitele pe profit sau venit plătite în străinătate;

b) amenzile, confiscările, majorările de întârziere și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române, potrivit prevederilor legale, altele decât cele prevăzute în contractele comerciale. Amenzile, penalitățile sau majorările datorate către autorități străine ori în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente în România și/sau autorități străine sunt cheltuieli nedeductibile, cu excepția majorărilor, al căror regim este reglementat prin convențiile de evitare a dublei impuneri;

c) suma cheltuielilor cu indemnizația de deplasare acordată salariaților, pentru deplasări în țară și în străinătate, care depășește de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

Instrucțiuni:

9.7. Cheltuielile de transport și de cazare, ocazionate de deplasarea în țară și în străinătate a salariaților în interes de serviciu, nu intră sub incidența art. 9 alin. (7) lit. c) din lege, ele fiind deductibile pe bază de documente justificative.

Lege:

d) sumele utilizate pentru constituirea provizioanelor peste limitele stabilite prin hotărâre a Guvernului;

e) suma cheltuielilor sociale care depășesc limitele considerate deductibile, conform legii anuale a bugetului de stat;

f) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor cheltuieli;

Instrucțiuni:

9.8. Cheltuielile cu bunurile de natura stocurilor constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, pentru care s-au încheiat contracte de asigurare, nu intră sub incidența prevederilor art. 9 alin. (7) lit. f) din lege, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă.

Cheltuiala cu valoarea neamortizată a activelor corporale lipsă din gestiune sau distruse, pentru care nu s-au încheiat contracte de asigurare, nu este deductibilă fiscal, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă.

Cheltuiala cu valoarea neamortizată a activelor corporale lipsă din gestiune sau distruse, care excede valoarea recuperată în baza contractelor de asigurare încheiate, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, nu este deductibilă fiscal.

Lege:

g) cheltuielile cu taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor acordate salariaților sub forma unor avantaje în natură, dacă valoarea acestora nu a fost impozitată prin reținere la sursă;

h) orice cheltuieli făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului la valoarea de piață;

Instrucțiuni:

9.9. Sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, potrivit art. 9 alin. (7) lit. h) din lege, următoarele:

a) cheltuielile cu amortizarea, întreținerea și repararea mijloacelor de transport utilizate de către asociat sau acționar;

b) cheltuielile cu transportul, cazarea și diurna, efectuate de către acționarul sau asociatul care nu are calitatea de salariat. Fac excepție de la aceste prevederi asociații care sunt și administratori ai societății cu răspundere limitată sau ai unei societăți în nume colectiv la care dețin părțile sociale, pentru cheltuielile privind transportul și cazarea acestora, ocazionate de delegarea, deplasarea în țară sau în străinătate, în interesul activității pentru care contribuabilul este autorizat, constatate pe bază de documente justificative;

c) bunurile, mărfurile și serviciile acordate asociaților sau acționarilor, precum și lucrările executate în favoarea acestora;

d) cheltuielile cu chiria și întreținerea spațiilor puse la dispoziție acestora;

e) alte cheltuieli.

Lege:

i) cheltuielile de cercetare-dezvoltare, de conducere și de administrare înregistrate de un sediu permanent care aparține unei persoane fizice sau juridice străine, care nu s-au efectuat în România, care depășesc 10% din salariile impozabile ale salariaților sediului permanent din România;

Instrucțiuni:

9.10. Nu intră sub incidența prevederilor art. 9 alin. (7) lit. i) din lege cheltuielile efectuate în România pentru realizarea veniturilor aferente sediului permanent. Prin *salarii impozabile*, în sensul lit. i), se înțelege toate veniturile brute din salarii realizate de salariații sediului permanent din România, care se iau în calcul la aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 493/2002.

Lege:

j) cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii;

Instrucțiuni:

9.11. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.

Sunt nedeductibile la calculul profitului impozabil reducerile de natură comercială și/sau financiară, acordate clienților, care nu sunt evidențiate distinct în documentele justificative de vânzare, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Orice reduceri de natură comercială și/sau financiară pentru a fi deductibile la calculul profitului impozabil trebuie:

- să fie efective și în sume exacte în beneficiul clientului;
- să nu constituie în fapt remunerarea unui serviciu sau o contrapartidă pentru o prestație oarecare;
- să fie acordate în baza unei hotărâri a adunării acționarilor sau asociaților, după caz.

Lege:

k) cheltuielile înregistrate de societățile agricole constituite în baza Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, pentru dreptul de folosință al terenului agricol adus de membrii asociați peste cota de distribuție din producția realizată din folosința acestuia, prevăzută în contractul de societate sau asociere;

l) cheltuielile înregistrate în contabilitate, determinate de diferențele nefavorabile de valoare ale titlurilor de participare, ale titlurilor imobilizate ale activității de portofoliu, cu excepția celor determinate de vânzarea acestora;

Instrucțiuni:

9.12. Cheltuielile reprezentând pierderi de valoare a titlurilor de participare și a altor titluri imobilizate, ca urmare a reducerii valorii capitalului social la societatea comercială la care se dețin participațiile sau ca urmare a modificării cotației pe piața bursieră, sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.

Nu intră sub incidența acestor prevederi cheltuielile reprezentând valoarea titlurilor de participare sau ale activității de portofoliu, vândute ori cedate.

În cazul vânzării titlurilor de participare sau a titlurilor imobilizate ale activității de portofoliu profitul impozabil se determină ca diferență între valoarea obținută în urma vânzării și costul de achiziție al titlurilor respective.

Lege:

- cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile;
- cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, dacă nu sunt acordate în limita dispozițiilor legii anuale a bugetului de stat;

o) cheltuielile privind contribuțiile plătite la fondurile speciale peste limitele stabilite sau care nu sunt reglementate de actele normative, inclusiv contribuțiile la fonduri de pensii, altele decât cele obligatorii;

p) cheltuielile cu primele de asigurare plătite de angajator în numele angajatului. Sunt exceptate cheltuielile cu primele de asigurare pentru accidente de muncă, boli profesionale și risc profesional;

q) cheltuielile de protocol care depășesc limita de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor și al cheltuielilor, inclusiv accizele, mai puțin cheltuielile cu impozitul pe profit și cheltuielile de protocol înregistrate în cursul anului;

Instrucțiuni:

9.13. Cheltuielile de protocol prevăzute la art. 9 alin. (7) lit. q) din lege reprezintă cheltuielile ocazionate de acordarea de cadouri, tratații și mese partenerilor de afaceri, efectuate în scopul afacerii.

Baza de calcul la care se aplică cota de 2% o reprezintă diferența dintre totalul veniturilor și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile, la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit, cheltuielile de protocol, cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile și se scad veniturile neimpozabile.

Lege:

r) alte cheltuieli salariale și/sau asimilate acestora, care nu sunt impozitate la persoana fizică, dacă legea nu prevede altfel;

s) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, prestări de servicii sau asistență, în situația în care nu sunt încheiate contracte în formă scrisă și pentru care beneficiarii nu pot justifica prestarea acestora pentru activitatea autorizată;

Instrucțiuni:

9.14. Nu intră sub incidența art. 9 alin. (7) lit. s) din lege serviciile cu caracter ocazional prestate de persoane fizice și juridice, care se referă la întreținerea și repararea activelor, servicii postale, de comunicații și de multiplicare. În baza acestor prevederi este necesar ca serviciile să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract scris care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și a tarifelor percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului.

Verificarea prestației se realizează prin analiza documentelor justificative care atestă efectuarea serviciilor — situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare.

Lege:

t) cheltuielile cu primele de asigurare care nu privesc activele corporale și necorporale ale contribuabilului, precum și cele care nu sunt aferente obiectului de activitate pentru care este autorizat, cu excepția celor care privesc bunurile reprezentând garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității pentru care contribuabilul este autorizat.

Art. 10. — (1) Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic decât unu.

(2) În cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este peste unu, inclusiv, cheltuielile cu dobânzile sunt deductibile până la nivelul sumei veniturilor din dobânzi plus 10% din celelalte venituri ale contribuabilului. Cheltuielile cu dobânzile rămase nedeductibile se repor-

tează în perioada următoare, în aceleași condiții, până la deductibilitatea integrală a acestora.

(3) În cazul în care cheltuielile din diferențele de curs valutar ale contribuabilului depășesc veniturile din diferențele de curs valutar, diferența va fi tratată ca o cheltuială cu dobânda, în sensul alin. (1) și (2), deductibilitatea acestei diferențe fiind supusă limitărilor prevăzute în aceste alineate.

(4) Dobânzile și pierderile din diferențe de curs valutar în legătură cu împrumuturile obținute direct sau indirect de la bănci internaționale de dezvoltare și organizații similare, menționate în instrucțiunile prevăzute la art. 34, și cele care sunt garantate de stat nu intră sub incidența prevederilor prezentului articol.

(5) În cazul împrumuturilor obținute de la alte entități decât instituțiile de credit autorizate, dobânda deductibilă este limitată la:

a) nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, pentru împrumuturile în lei;

b) nivelul ratei dobânzii EURIBOR plus două puncte procentuale, pentru împrumuturile în euro;

c) nivelul ratei dobânzii LIBOR plus două puncte procentuale, pentru împrumuturile în alte devize.

(6) Limita prevăzută la alin. (5) se aplică pentru fiecare împrumut, înainte de aplicarea prevederilor alin. (1) și (2).

(7) Prevederile alin. (1)–(3) nu se aplică băncilor, persoane juridice române, și sucursalelor băncilor străine care își desfășoară activitatea în România, precum și instituțiilor de credit.

Instrucțiuni:

10.1. Sub incidența art. 10 din lege intră numai împrumuturile angajate după data intrării în vigoare a Legii nr. 414/2002, cu excepția art. 10 alin. (5) din lege care se

aplică și pentru dobânzile aferente împrumuturilor angajate înaintea datei intrării în vigoare a legii de la alte entități decât instituțiile de credit autorizate.

10.2. În vederea determinării valorii deductibile a cheltuielilor cu dobânzile se efectuează mai întâi ajustările conform art. 10 alin. (5) din lege. Valoarea cheltuielilor cu dobânzile care excede nivelul de deductibilitate permis conform art. 10 alin. (5) este considerată nedeductibilă, fără a mai fi luată în calcul în perioadele următoare. În cazul în care capitalul propriu are o valoare negativă sau gradul de îndatorare este mai mare sau egal cu 1, contribuabilul aplică limitarea prevăzută la art. 10 alin. (2) din lege.

Prin *instituții de credit autorizate* se înțelege acele entități care sunt autorizate legal să funcționeze.

10.3. Gradul de îndatorare al capitalului se determină ca raport între capitalul împrumutat și capitalul propriu. Prin *capital împrumutat* se înțelege totalul creditelor și împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an, respectiv credite bancare, împrumuturi de la instituții financiare, împrumuturi de la acționari, asociați sau alte persoane, credite furnizori. Capitalul propriu cuprinde capitalul social, rezervele legale, alte rezerve, profitul nedistribuit, profitul exercițiului și alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale.

$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{\text{Capital împrumutat}}{\text{Capital propriu}}$$

10.4. În vederea determinării impozitului pe profit, gradul de îndatorare se calculează ca raport între media capitalului împrumutat și media capitalului propriu. Pentru calculul acestor medii se folosesc valorile existente la începutul anului și la sfârșitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit, după cum urmează:

$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{\frac{\text{Capital împrumutat}_{\text{începutul anului fiscal}} + \text{Capital împrumutat}_{\text{sfârșitul perioadei}}}{2}}{\frac{\text{Capital propriu}_{\text{începutul anului fiscal}} + \text{Capital propriu}_{\text{sfârșitul perioadei}}}{2}}$$

astfel:

$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{\text{Capital împrumutat}_{\text{începutul anului fiscal}} + \text{Capital împrumutat}_{\text{sfârșitul perioadei}}}{\text{Capital propriu}_{\text{începutul anului fiscal}} + \text{Capital propriu}_{\text{sfârșitul perioadei}}}$$

10.5. În cazul în care gradul de îndatorare astfel determinat este mai mic decât 1, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă de curs valutar sunt deductibile integral după ce s-au efectuat ajustările prevăzute la pct. 10.1.

10.6. Dacă gradul de îndatorare astfel determinat este 1 sau mai mare decât 1, suma cheltuielilor cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențe de curs valutar este deductibilă numai în limita următoarei sume: venitul din dobânzi al contribuabilului plus 10% din celelalte venituri impozabile ale acestuia. Celelalte venituri nu includ: veniturile din dobânzi, veniturile din diferențe de curs valutar, veniturile

înregistrate în conturile 711, 721 și 722, precum și eventualele venituri rezultate din operațiuni care au ca scop majorarea limitei prevăzute în art. 10 alin. (2) din lege.

10.7. Cheltuielile rămase nedeductibile după aplicarea prevederilor pct. 10.6 sunt reportate în perioada următoare și sunt tratate din punct de vedere fiscal ca fiind cheltuieli ale perioadei respective, urmând să devină subiect al limitării aplicabile în acea perioadă.

10.8. Exemplu:

Un contribuabil are următoarea situație:

	Valori la data de 1 ianuarie anul N	Valori la data de 31 martie anul N	Valori la data de 30 iunie anul N
Capital propriu	100.000	120.000	120.000
Capital împrumutat	120.000	90.000	130.000
Cheltuieli cu dobânzile	0	20.000	30.000
Venituri din dobânzi	0	10.000	12.000
Celelalte venituri impozabile	0	80.000	100.000
Pierdere netă din diferențe de curs	0	25.000	35.000

Pentru a determina nivelul deductibilității cheltuielilor cu dobânzile și al pierderii nete din diferențe de curs valutar la nivelul trimestrului și apoi al

semestrului, contribuabilul calculează gradul de îndatorare a capitalului aferent perioadelor menționate anterior.

$$\text{Gradul de îndatorare}_{\text{trim. I}} = \frac{\text{Capital împrumutat}_{1 \text{ ianuarie}} + \text{Capital împrumutat}_{31 \text{ martie}}}{\text{Capital propriu}_{1 \text{ ianuarie}} + \text{Capital propriu}_{31 \text{ martie}}}$$

$$\text{Gradul de îndatorare}_{\text{trim. I}} = \frac{120.000 + 90.000}{100.000 + 120.000} = 0,95$$

Având în vedere faptul că acest grad de îndatorare este mai mic decât 1, se deduc integral, pentru primul trimestru, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă de curs valutar.

$$\text{Gradul de îndatorare}_{\text{semestrul I}} = \frac{\text{Capital împrumutat}_{1 \text{ ianuarie}} + \text{Capital împrumutat}_{30 \text{ iunie}}}{\text{Capital propriu}_{1 \text{ ianuarie}} + \text{Capital propriu}_{30 \text{ iunie}}}$$

$$\text{Gradul de îndatorare}_{\text{semestrul I}} = \frac{120.000 + 130.000}{100.000 + 120.000} = 1,13$$

Deoarece gradul de îndatorare aferent primului semestru este mai mare decât 1, se deduc cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă de curs valutar numai în limita prevăzută la art. 10 alin. (2) din lege.

Se prezintă următoarea situație:

a) cheltuieli cu dobânzile	30.000
b) pierdere netă din diferențe de curs valutar	35.000
c) cheltuieli supuse limitării	65.000 [a) + b)]
d) venituri din dobânzi	12.000
e) celelalte venituri ale contribuabilului	100.000
f) cheltuieli deductibile (art. 10 din lege)	22.000 [d) + 10% x e)]
g) cheltuieli reportabile	43.000 [c) - f)]

10.9. În sensul prevederilor art. 10 alin. (4) din lege, prin *bănci internaționale de dezvoltare* se înțelege:

- Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (*BIRD*), Corporația Financiară Internațională (*CFI*) și Asociația pentru Dezvoltare Internațională (*ADI*);
- Banca Europeană de Investiții (*BEI*);
- Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (*BERD*);
- bănci și organizații de cooperare și dezvoltare regională similare.

Prin *împrumut garantat de stat* se înțelege împrumutul garantat de stat potrivit Legii datoriei publice nr. 81/1999.

Lege:

Art. 11. — (1) Cheltuielile privind amortizarea activelor corporale și necorporale sunt deductibile în limita prevederilor Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Pentru echipamentele tehnologice, respectiv mașini, utilaje și instalații de lucru, computere și echipamente periferice ale acestora, puse în funcțiune după data intrării în vigoare a prezentei legi, se poate utiliza regimul de amortizare accelerată fără aprobarea organului fiscal teritorial. Același regim de amortizare se poate utiliza și pentru brevetele de invenție, de la data aplicării acestora de către contribuabil.

(2) Cheltuielile cu exploatarea zăcămintelor naturale, de natura decopertărilor, explorărilor, forărilor, dezvoltărilor, care nu se finalizează în obiective economice ce pot fi exploatate, se recuperează în următorii 5 ani, în rate egale, din veniturile realizate din exploatare.

(3) Contribuabilii autorizați să desfășoare activitate în domeniul exploatarea zăcămintelor naturale sunt obligați să înregistreze în evidența contabilă și să deducă la calculul profitului impozabil provizioane pentru refacerea terenurilor afectate și pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de până la 1% din diferența anuală dintre veniturile și cheltuielile din exploatare, înregistrate potrivit reglementărilor contabile, pe toată durata de funcționare a exploatarea zăcămintelor naturale.

Instrucțiuni:

11.1. Provizioanele prevăzute la art. 11 alin. (3) din lege sunt obligatorii pentru contribuabilii care au ca domeniu de activitate exploatarea de resurse minerale și care au obligația de a prezenta un plan de refacere a mediului, în sensul asigurării reconstrucției ecologice a perimetrelor afectate de exploatarea miniere, în conformitate cu prevederile Legii minelor nr. 61/1998, cu modificările ulterioare. Sub incidența acestor prevederi intră și titularii acordurilor petroliere, care au obligația de a lua măsurile de refacere a suprafețelor petroliere afectate, potrivit dispozițiilor Legii petrolului nr. 134/1995, cu modificările ulterioare.

Lege:

(4) Pentru titularii de acorduri petroliere care desfășoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă mai mare de 100 m, cota provizionului constituit pentru dezafectarea sondelor, demobilizarea instalațiilor, a dependențelor și a anexelor, precum și pentru reabilitarea mediului este de 10% din profitul anual de exploatare, pe toată durata de funcționare a exploatarea petroliere.

(5) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe și/sau în brevete de invenție amortizabile, potrivit legii, destinate activităților pentru care aceștia sunt autorizați, și care nu au optat pentru regimul de amortizare accelerată pot deduce cheltuieli suplimentare de amortizare reprezentând

20% din valoarea de intrare a acestora. Valoarea rămasă de recuperat pe durata de viață utilă se determină după scăderea din valoarea de intrare a sumei egale cu deducerea de 20%.

Instrucțiuni:

11.2. Pentru aplicarea art. 11 alin. (5) din lege contribuabilul este obligat să țină o evidență extracontabilă de calcul a amortizării deductibile fiscal. Cheltuielile cu amortizarea mijloacelor fixe, înregistrate în contabilitate, pentru care contribuabilul a optat să aplice facilitatea prevăzută la art. 11 alin. (5), nu vor fi luate în calcul la determinarea profitului impozabil.

11.3. **Exemplu:** un contribuabil care își desfășoară activitatea în domeniul prelucrării metalelor achiziționează la data de 15 septembrie 2002 un strung pe care îl pune în funcțiune pe data de 20 a aceleiași luni. Valoarea de intrare a strungului este de 30.000.000 lei. Durata normală de funcționare a strungului, conform Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, este de 10 ani. Contribuabilul, din punct de vedere contabil, folosește amortizarea liniară. Din punct de vedere fiscal contribuabilul optează pentru aplicarea facilității prevăzute la art. 11 alin. (5) din lege.

Ca urmare a aplicării prevederilor art. 11 alin. (5) din lege contribuabilul va înregistra următoarea situație:

- cheltuieli suplimentare deductibile de amortizare în luna septembrie: $20\% \times 30.000.000 \text{ lei} = 6.000.000 \text{ lei}$;
- cheltuieli deductibile de amortizare de repartizat pe 120 de luni, începând cu luna următoare deducerii de 20%: $(30.000.000 \text{ lei} - 6.000.000 \text{ lei})/120 \text{ de luni}$.

— lei —

Luna	Cheltuieli de amortizare acceptate fiscal
Septembrie 2002	6.000.000
Octombrie 2002	200.000
Noiembrie 2002	200.000
Decembrie 2002	200.000
Ianuarie 2003	200.000
.	.
.	.
.	.
August 2012	200.000
Septembrie 2012	200.000
TOTAL:	30.000.000

11.4. În cazul investițiilor care se realizează pe parcursul mai multor luni sau în ani fiscali consecutivi, inclusiv pentru cele realizate în regie proprie, facilitățile prevăzute la art. 11 alin. (1) și (5) din lege se acordă la valoarea lucrărilor realizate efectiv, în baza unor situații parțiale de lucrări încheiate potrivit Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, cu modificările ulterioare. Investițiilor puse în funcțiune parțial și care au beneficiat de alte facilități fiscale de natura impozitului pe profit nu li se aplică facilitățile menționate la art. 11 alin. (1) și (5) din lege, pentru partea care a beneficiat de alte facilități fiscale.

Lege:

(6) Deducerea suplimentară de amortizare se acordă la data punerii în funcțiune a mijlocului fix, conform prevederilor Legii nr. 15/1994. Sunt exceptate de la această prevedere achizițiile de animale și plantații, pentru care deducerea se acordă astfel:

- a) pentru animale, la data achiziției;
- b) pentru plantații, la data recepției finale de înființare a plantației.

(7) Întră sub incidența alin. (1) sau (5), după caz, și mijloacele fixe achiziționate în baza unui contract de leasing financiar cu clauză definitivă de transfer al dreptului de proprietate asupra bunului la expirarea contractului de leasing financiar.

(8) Contribuabilii care beneficiază de facilitățile prevăzute la alin. (1) și (5) au obligația să păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de funcționare.

(9) Persoanele juridice care au beneficiat până la data intrării în vigoare a prezentei legi de facilitatea fiscală prevăzută la art. 21² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 297/2000 pentru completarea Legii nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, aprobată și modificată prin Legea nr. 415/2001, sunt obligați să păstreze în patrimoniu investițiile realizate cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata normală de funcționare a acestora.

(10) În cazul în care nu sunt respectate prevederile alin. (8) și (9), impozitul pe profit se recalculează, inclusiv pentru perioada în care s-a aplicat deducerea, și se vor calcula majorări și penalități de întârziere, conform reglementărilor legale în vigoare.

Instrucțiuni:

11.5. La aplicarea prevederilor art. 11 alin. (1) sau (5) din lege se ia în calcul valoarea de achiziție a mijloacelor fixe înregistrată în evidența contabilă.

11.6. În cazul în care nu sunt respectate prevederile art. 11 alin. (8) și (9) din lege, impozitul trebuie recalculat pentru anii precedenți fără a se ține seama de termenul de prescripție al creanței bugetare. Recalcularea trebuie făcută pentru perioada în care au fost aplicate prevederile art. 11 alin. (1) și (5) din lege. Penalitățile și majorările de întârziere sunt calculate de la data la care trebuia plătit impozitul aferent anilor fiscali pentru care se face recalcularea.

Lege:

Art. 12. — În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce în cazul leasingului operațional locatorul/finanțatorul are această calitate. Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, și de către locator, în cazul leasingului operațional, cheltuielile fiind deductibile. În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operațional utilizatorul deduce chiria.

Instrucțiuni:

12.1. Încadrarea operațiunilor de leasing se realizează avându-se în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, și prevederile contractului de leasing.

Operațiunile de leasing imobiliar, efectuate conform contractelor cu clauză irevocabilă de vânzare, care au ca obiect utilizarea activelor ce aparțin societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, se supun regimului fiscal valabil pentru contractele de leasing financiar.

Lege:

Art. 13. — (1) Pierderea anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile

impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

(2) Nu se recuperează pierderea fiscală înregistrată de persoana juridică ce își încetează existența, în cazul în care are loc divizarea, dizolvarea, lichidarea sau fuziunea.

(3) În cazul persoanelor juridice străine prevederile alin. (1) se aplică luându-se în considerare numai activitățile economice, cotele de participare, profiturile și pierderile atribuite sediului permanent din România.

(4) Contribuabilii care au fost obligați la plata unui impozit pe venit și care anterior au realizat pierdere fiscală intră sub incidența prevederilor alin. (1) de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezenta lege. Această pierdere se recuperează de la data înregistrării.

Instrucțiuni:

13.1. Recuperarea pierderilor anuale se face în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

Pierderea fiscală reprezintă suma înregistrată în declarația de impunere a anului precedent.

13.2. În cazul în care recuperarea pierderii fiscale se face din rezervele legale, constituite din profit înainte de impozitare, reconstituirea ulterioară a rezervei legale nu va mai fi o sumă deductibilă la calculul profitului impozabil.

13.3. Nu recuperează pierderea fiscală societățile comerciale care își încetează existența în urma unor operațiuni de divizare sau fuziune, precum și cele care se înființează în urma efectuării acestor operațiuni, conform dispozițiilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

13.4. Societatea comercială din al cărei patrimoniu se desprinde o parte în urma unei operațiuni de divizare și care își continuă existența ca persoană juridică recuperează partea din pierderea fiscală înregistrată înainte de momentul în care operațiunea de divizare produce efecte, proporțional cu drepturile și obligațiile menținute de societatea comercială respectivă.

13.5. În cazul fuziunii prin absorbție pierderea fiscală rezultată din declarația de impunere a persoanei juridice absorbante, declarată până la data înscrierii la registrul comerțului a mențiunii privind majorarea capitalului social, se recuperează potrivit prevederilor din lege.

Lege:

Art. 14. — (1) În situația lichidării/dizolvării unui contribuabil, pentru determinarea profitului impozabil se ia în calcul și profitul rezultat din lichidarea patrimoniului acestuia.

(2) În cazul fuziunii sau al divizării unui contribuabil care își încetează existența sumele rezultate din evaluările generate de aceste operațiuni se vor reflecta în conturile de rezerve ale entităților rezultate, fără a fi utilizate la majorarea capitalului social. În caz contrar aceste sume se supun impozitării cu cota prevăzută la art. 2 alin. (1).

CAPITOLUL III

Impozitarea persoanelor juridice străine și a veniturilor din surse externe

Art. 15. — Contribuabilii definiți la art. 1 alin. (1) lit. b) și c) datorează impozit pe profitul atribuibil sediului

permanent din România. Cota de impozitare este cea stabilită la art. 2 alin. (1), (3) sau (4), după caz.

Art. 16. — (1) Persoanele juridice străine care realizează următoarele venituri se impozitează pentru profitul corespunzător acestora, potrivit prevederilor prezentei legi, cu cota prevăzută la art. 2 alin. (1):

a) veniturile obținute din sau în legătură cu proprietăți imobiliare situate în România, inclusiv închirierea în scopul utilizării unei asemenea proprietăți, și câștigul obținut prin înstrăinarea unui drept asupra unei astfel de proprietăți, inclusiv orice alte drepturi de proprietate atribuite indirect, inclusiv prin înstrăinarea acțiunilor și a altor drepturi similare într-o societate ale cărei active corporale sunt formate în principal — direct sau indirect — din proprietăți imobiliare situate în România;

b) veniturile obținute ca urmare a exploatării resurselor naturale localizate în România, inclusiv câștigul obținut din vânzarea unui drept aferent unor asemenea resurse naturale;

c) veniturile obținute din înstrăinarea unui drept de proprietate deținut la o persoană juridică română.

(2) Orice alt venit care nu este menționat la alin. (1) este venit realizat pe teritoriul României dacă este plătit de un rezident român sau este plătit de ori prin intermediul unui sediu permanent în România.

Instrucțiuni:

16.1. În cazul persoanelor juridice nerezidente care obțin veniturile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. a) și b) și la alin. (2) din lege, obligația completării și depunerii declarației de impunere potrivit art. 21 din lege, precum și a calculării, reținerii de la beneficiarul de venit și plății impozitului revine persoanei rezidente, o dată cu primul termen stabilit la art. 20 din lege.

În cazul persoanelor juridice nerezidente care obțin veniturile prevăzute la art. 16 alin. (1) din lege din vânzarea sau cesionarea drepturilor de proprietate asupra unei persoane juridice rezidente, obligația completării și depunerii declarației potrivit art. 21 din lege, precum și a plății impozitului pe profit o dată cu primul termen stabilit la art. 20 din lege îi revine persoanei juridice rezidente ale cărei valori se tranzacționează, în cazul în care nu sunt societăți deținute public în sensul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate.

În cazul persoanelor juridice nerezidente care obțin veniturile prevăzute la art. 16 alin. (1) din lege și care tranzacționează drepturile de proprietate deținute asupra persoanelor juridice române prin intermediul societăților de servicii de investiții financiare, obligația completării și depunerii declarației potrivit art. 21 din lege, precum și a calculării, reținerii și plății impozitului pe profit revine acestor societăți de intermediere, o dată cu primul termen stabilit la art. 20 din lege.

Reglementările convențiilor de evitare a dublei impuneri prevalează față de prevederile art. 16 din lege.

16.2. Veniturile obținute din înstrăinarea unui drept de proprietate deținut la o persoană juridică română sunt altele decât cele menționate la art. 16 alin. (1) lit. a) și b) din lege.

16.3. Veniturile obținute din sau în legătură cu proprietăți imobiliare amplasate în România includ profiturile sau câștigurile din transferul de părți sociale în cadrul unei societăți sau din transferul unor titluri de participare în orice tip de entitate, dacă 50% sau mai mult din valoarea activelor respectivei societăți, asocieri sau entități reprezintă, direct sau indirect, proprietăți imobiliare amplasate în

România. În acest sens activele unei societăți, asocieri sau entități sunt în mod indirect proprietăți imobiliare amplasate în România atunci când respectiva societate, asocierie sau entitate deține părți sociale sau alte titluri de participare într-o altă societate, asocierie sau entitate care satisface condiția de 50% menționată la alineatul anterior.

16.4. Profiturile sau câștigurile corespunzătoare veniturilor prevăzute la art. 16 din lege, care se impozitează, se determină ca diferență între veniturile realizate și cheltuielile aferente. În cazul câștigurilor de capital profitul se determină ca diferență între valoarea realizată la vânzare și valoarea de achiziție majorată cu cheltuielile privind comisiunile, tarifele și taxele aferente tranzacțiilor, rezultate din documente.

16.5. În cazul în care persoana juridică nerezidentă efectuează operațiuni pe piața de capital prin intermediul unei societăți de servicii de investiții financiare, în urma cărora se obțin pierderi, acestea se pot compensa cu profiturile obținute pe piața de capital prin intermediul aceleiași societăți de servicii de investiții financiare și numai pentru aceleași societate ale cărei valori mobiliare sunt tranzacționate.

Lege:

Art. 17. — (1) În sensul prezentei legi, *sediul permanent* înseamnă locul prin intermediul căruia orice activitate a unei persoane fizice sau juridice străine este, în întregime sau în parte, condusă direct ori prin intermediul unui agent dependent. În cazul în care o asocierie sau o altă entitate care nu are personalitate juridică desfășoară activități printr-un sediu permanent în România, părțile sau beneficiarii se consideră că desfășoară activitate în România printr-un sediu permanent.

(2) Sediul permanent include: un loc de conducere, o sucursală, un birou, un sediu secundar, o fabrică, un magazin, un atelier, o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

(3) Un șantier de construcții sau un loc unde au fost aduse echipamente pentru construcții, un proiect de montaj sau de instalare, activitățile de supraveghere, consultanță și furnizarea de servicii pentru același proiect sau proiecte conexe devine sediu permanent dacă are o durată mai mare de 6 luni.

Instrucțiuni:

17.1. Persoanele juridice străine care desfășoară activități în România de natura celor menționate la art. 17 alin. (3) din lege datorează impozit pe profit de la începutul activității, imediat ce se poate determina că a fost sau va fi depășită durata legală, respectiv de 6 luni sau conform perioadelor din convenția de evitare a dublei impunerii, după caz, pentru îndeplinirea condițiilor de sediu permanent. În cazul în care nu se cunoaște înainte de sfârșitul anului dacă prezența în România va fi de o durată suficientă pentru a deveni un sediu permanent, veniturile aceluia an fiscal vor fi luate în considerare în următorul an fiscal, în situația în care durata specificată este depășită.

17.2. Reglementările din convențiile de evitare a dublei impunerii privind definirea sediului permanent prevalează față de prevederile legii numai în cazul în care contribuabilul prezintă certificatul de rezidență fiscală. De exemplu, în cazul în care contribuabilul este rezident într-o țară cu care România are un tratat potrivit căruia un loc de construcție devine sediu permanent dacă are o durată mai mare de 12 luni, această regulă se aplică pentru acest contribuabil, și nu regula de 6 luni prevăzută la art. 17 alin. (3) din

lege, cu condiția prezentării certificatului de rezidență fiscală.

Lege:

(4) Un sediu permanent nu include: folosirea de instalații în scopul depozitării, al expunerii de produse sau de mărfuri; menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri în scopul depozitării sau al expunerii; menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri numai în scopul prelucrării de către o altă persoană juridică; menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri pentru expunerea în cadrul unui târg comercial sau al unei expoziții și care pot fi și vândute la încheierea târgului sau a expoziției.

(5) Sediul permanent nu include nici un loc fix de afaceri destinat cumpărării de produse, de mărfuri sau colectării de informații, menținerea unui loc fix de afaceri în scopul desfășurării de activități cu caracter pregătitor sau auxiliar, pentru orice combinație a activităților menționate, cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

(6) Când o persoană fizică sau juridică, alta decât un agent cu statut independent, acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere se consideră că are un sediu permanent în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul în care activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate la alin. (5).

(7) O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca această persoană să acționeze în cadrul activității ei obișnuite, înscrisă în documentele de constituire.

(8) Prin *agent dependent* se înțelege o persoană fizică, juridică sau altă entitate care își desfășoară activitatea în România, în numele, pe contul și sub controlul unei persoane fizice sau juridice străine, în baza unui înscris între aceștia, și încheie contracte în numele acestora, cu excepția reprezentanțelor autorizate să funcționeze pe teritoriul României.

(9) Reprezentantul legal al sediului permanent este obligat ca înainte de începerea activității să îl înregistreze la organul fiscal teritorial în a cărui rază urmează să activeze.

(10) Pentru reflectarea reală a profitului impozabil al sediului permanent se scad numai cheltuielile aferente realizării veniturilor acestuia, avându-se în vedere prevederile cap. II. La determinarea profitului impozabil al sediilor permanente vor fi avute în vedere următoarele reguli:

a) relația dintre o societate comercială străină și sediul permanent al acesteia nu poate fi stabilită juridic prin convenții/contracte; în consecință, operațiunile la care acestea participă nu generează profit, iar ca urmare a derulării acestor operațiuni sediul permanent nu înregistrează pierdere;

b) tot ceea ce nu reprezintă cheltuieli sau venituri la societatea comercială străină nu poate fi cheltuielă sau venit al sediului permanent;

c) circulația bunurilor și a finanțelor între acestea, precum și cedarea bunurilor mobile și imobile nu duc la realizarea de profituri sau pierderi.

Art. 18. — (1) Persoana juridică română are dreptul de a i se deduce din impozitul pe profit datorat în România o sumă echivalentă cu impozitul pe venitul din sursă externă, plătit direct sau prin reținere la sursă în străinătate, pe bază de documente confirmate de

autoritățile străine, care atestă plata, la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României, aferent datei plății. În acest caz valoarea ce va fi luată în considerare pentru determinarea profitului impozabil este cea brută, inclusiv impozitul plătit în afară.

(2) Suma deducerii este la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1), dar nu mai mult decât impozitul pe profit calculat prin aplicarea cotei impozitului pe profit, prevăzută în prezenta lege, asupra veniturilor pe fiecare sursă de venit externă, după ce s-au scăzut cheltuielile deductibile aferente acestora.

Instrucțiuni:

18.1. Această prevedere are drept scop evitarea dublei impuneri a profitului, în sensul că impozitul pe profitul realizat în străinătate sau impozitele reținute în străinătate prin reținere la sursă, confirmate de autoritățile fiscale din țările unde au fost realizate veniturile și au fost reținute impozitele aferente, se deduc din impozitul pe profitul datorat în România.

18.2. În conformitate cu reglementările contabile în vigoare, operațiunile efectuate de subunitățile din străinătate ale persoanelor juridice române pot fi înregistrate în cursul perioadei de gestiune numai în deize, urmând ca la sfârșitul exercițiului financiar rulajele și soldurile exprimate în valută, din bilanțele de verificare a conturilor sintetice transmise de acestea, să fie evaluate la cursul valutar din data de 31 decembrie și să fie centralizate în bilanța de verificare a societății din România, căreia îi aparțin.

O persoană juridică română care desfășoară activități printr-un sediu permanent într-un alt stat calculează profitul impozabil la nivelul întregii societăți, potrivit dispozițiilor cap. II din lege. În scopul acordării creditului fiscal aferent unui sediu permanent contribuabilul calculează profitul impozabil și impozitul pe profit aferente aceluși sediu permanent, potrivit reglementărilor fiscale din România.

Documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România, potrivit dispozițiilor acestui articol, este cel care atestă plata, confirmat de autoritatea fiscală străină.

18.3. Limitarea prevăzută în alin. (2) din lege va fi calculată separat pentru fiecare sursă de venit. În scopul aplicării acestei reguli toate veniturile a căror sursă se află în aceeași țară străină vor fi considerate ca având aceeași sursă.

18.4. **Exemplu:** un contribuabil desfășoară activități atât în România, cât și în țara X printr-un sediu permanent.

Pentru activitatea desfășurată în țara X situația este următoarea:

• Pentru sediul permanent:

— profitul impozabil aferent anului 2003, conform regulilor din țara X, 100 milioane lei (exprimat la cursul de schimb valutar de la sfârșitul anului 2003);

— impozitul pe profit pentru anul 2003, conform regulilor din țara X (cotă de 30%), 30 milioane lei (exprimat la cursul de schimb valutar de la sfârșitul anului 2003);

— profitul impozabil aferent anului 2003, conform regulilor din legea română, 80 milioane lei (legislația română privind impozitul pe profit permite deducerea unor cheltuieli care nu sunt deductibile în țara X);

— impozitul pe profit pentru anul 2003, conform regulilor din legea română (cotă de 25%), 20 milioane lei.

• Pentru alte venituri din țara X:

— venituri din dobânzi: 100 milioane lei;

— impozit cu reținere la sursă pentru veniturile din dobânzi: 10 milioane lei (valoare calculată la cursul de schimb valutar din data plății).

Pentru activitatea desfășurată atât în România, cât și în țara X situația este următoarea:

— profit impozabil aferent anului 2003, conform regulilor din legea română, 1.000 milioane lei;

— impozit pe profit pentru anul 2003, conform regulilor din legea română (cotă de 25%), 250 milioane lei.

Potrivit situației prezentate mai sus, suma maximă reprezentând creditul fiscal extern ce i se poate acorda contribuabilului este de 30 milioane lei, respectiv 20 milioane lei impozit pe profit plus 10 milioane lei impozit cu reținere la sursă (dobânzi).

Impozitul plătit în țara X trebuie evaluat la cursul de schimb valutar de la data plății. Impozitul pe profitul aferent anului 2003 din țara X este plătit în mai multe tranșe, iar valoarea cumulată a acestora, la cursul de schimb valutar de la data fiecărei plăți, este echivalentul a 21 milioane lei (există o depreciere a leului comparativ cu valuta țării X în timpul anului). În această situație suma recunoscută de organele fiscale române ca fiind plătită în țara X este de 31 milioane lei:

— 21 milioane lei impozit pe profit plătit;

— 10 milioane lei impozit cu reținere la sursă (venit din dobânzi).

Deoarece această sumă este mai mare decât limita maximă de 30 milioane lei care poate fi acordată sub forma creditului fiscal extern, contribuabilul va putea scădea din impozitul pe profitul întregii activități (250 milioane lei) doar suma de 30 milioane lei.

Lege:

Art. 19. — Pierderile legate de veniturile din surse externe se deduc numai din aceste venituri, separat pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se reportează și se recuperează în anii următori, potrivit art. 13.

Instrucțiuni:

19.1. Potrivit acestor dispoziții pierderile realizate din activitatea desfășurată în străinătate se recuperează numai din veniturile impozabile realizate în străinătate pe fiecare sursă de venit. În scopul aplicării acestei reguli, prin *sursă de venit* se înțelege țara din care s-au realizat veniturile. Recuperarea pierderii se va realiza conform instrucțiunilor prevăzute pentru aplicarea art. 13 din lege.

Lege:

CAPITOLUL IV

Plata și controlul impozitului pe profit

Art. 20. — (1) Plata impozitului pe profit se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni din trimestrul următor, cu excepția Băncii Naționale a României, a băncilor române și a sucursalelor din România ale băncilor, persoane juridice străine, care efectuează plăți lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se calculează impozit. În acest scop profitul și impozitul pe profit se calculează și se evidențiază trimestrial, cumulativ de la începutul anului sau lunar, în cazul băncilor.

(2) Banca Națională a României, băncile și sucursalele din România ale băncilor, persoane juridice străine, au obligația să plătească în contul impozitului pe profit, pentru luna decembrie a fiecărui an fiscal, o sumă egală cu impozitul datorat pe luna noiembrie a aceluiași an, până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor, urmând ca regularizarea pe baza datelor din bilanțul contabil să se

efectueze până la termenul prevăzut pentru depunerea situațiilor financiare.

(3) Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la alin. (2), au obligația să plătească în contul impozitului pe profit pentru trimestrul IV, până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor, o sumă egală cu impozitul calculat și evidențiat pe trimestrul III, urmând ca regularizarea pe baza datelor din bilanțul contabil să se efectueze până la termenul prevăzut pentru depunerea situațiilor financiare.

(4) Persoanele juridice care încetează să existe au obligația de a depune declarația de impunere și de a plăti impozitul pe profit cu 10 zile înainte de data înregistrării încetării existenței persoanei juridice la registrul comerțului.

(5) Persoanele juridice fără scop patrimonial calculează și plătesc impozitul pe profit anual, până la data de 25 ianuarie a anului următor.

(6) Contribuabilii care obțin venituri din cultura cerealelor și a plantelor tehnice, pomicultură și viticultură plătesc impozit pe profit anual, până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor, pentru partea din profitul impozabil care corespunde ponderii acestor venituri în volumul total al veniturilor.

Art. 21. — (1) În cursul anului fiscal contribuabilii au obligația de a depune declarația de impunere până la termenul de plată a impozitului inclusiv, urmând ca, după definitivarea impozitului pe profit pe baza datelor din bilanțul contabil anual, să depună declarația de impunere pentru anul fiscal expirat, până la termenul prevăzut pentru depunerea situațiilor financiare.

(2) Contribuabilii sunt obligați să depună o dată cu declarația de impunere anuală și o declarație privind plățile sau angajamentele de plată către persoanele fizice și/sau juridice străine, care să cuprindă sumele, scopul plății și beneficiarul. Nu se cuprind în această declarație sumele angajate sau plătite pentru operațiunile în exclusivitate de import de bunuri și transport internațional.

(3) Contribuabilii sunt răspunzători pentru calculul impozitelor declarate și pentru depunerea în termen a declarației de impunere.

(4) Declarația de impunere se semnează de către administrator sau de orice altă persoană autorizată, potrivit legii, să îl reprezinte pe contribuabil.

Instrucțiuni:

21.1. Completarea și depunerea de către contribuabili a declarației de impunere au rolul de a stabili impozitul pe profit datorat sau de recuperat, constituind totodată și cerere de plată a impozitului.

Plătitorii care se găsesc în situația de fuziune prin absorbție, divizare sau lichidare, conform legii, și care își încheie perioada impozabilă au obligația să depună, în termen de 15 zile de la data apariției acestei situații, declarația privind impozitul pe profit. Declarația privind impozitul pe profit întocmită de plătitor reprezintă titlu de creanță prin care se constată și se individualizează obligația de plată privind impozitul pe profit.

În situația contribuabilului care încetează să existe ca persoană juridică în urma efectuării unei operațiuni de fuziune prin absorbție, divizare sau lichidare, termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit reprezintă și termen de plată a obligației față de bugetul de stat, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Lege:

Art. 22. — **Fac excepție de la prevederile art. 20 alin. (3) contribuabilii care au definitivat până la data de 25 ianuarie**

închiderea exercițiului financiar anterior. Aceștia depun declarația de impunere definitivă și plătesc impozitul pe profit aferent anului fiscal încheiat, până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor.

Art. 23. — Plata impozitelor reglementate de prezenta lege se face în lei.

Art. 24. — Pentru neplata la termen a impozitului pe profit se datorează majorări și penalități de întârziere, potrivit reglementărilor legale în vigoare.

Art. 25. — Constatarea, controlul, urmărirea, încasarea și executarea silită a impozitelor reglementate de prezenta lege, precum și a penalităților, a majorărilor de întârziere și a penalităților de întârziere se efectuează, conform reglementărilor legale în vigoare, de către organele fiscale ale Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 26. — Un inspector fiscal sau un alt angajat al unei unități fiscale, autorizat în acest sens, are dreptul de a intra în orice incintă de afaceri a contribuabilului sau în alte incinte deschise publicului, conform Ordonanței Guvernului nr. 70/1997 privind controlul fiscal, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 64/1999, cu modificările ulterioare, în scopul determinării obligațiilor fiscale ale acestuia. Accesul este permis în cursul orelor normale de serviciu, iar în afara acestora, numai cu autorizarea scrisă a conducerii unității fiscale, justificată de necesitatea controlului.

Art. 27. — (1) În vederea determinării obligațiilor fiscale, potrivit prevederilor prezentei legi, organele fiscale au dreptul de a controla și de a recalcula adecvat profitul impozabil și impozitul de plată pentru:

a) operațiunile care au ca scop evitarea sau diminuarea plății impozitelor;

b) operațiunile efectuate în numele contribuabilului, dar în favoarea asociaților, acționarilor sau persoanelor ce acționează în numele acestora;

c) datoriile asumate de contribuabili în contul unor împrumuturi făcute sau garantate de acționari, asociați ori de persoanele care acționează în numele acestora, în vederea reflectării reale a operațiunii;

d) distribuirea, împărțirea, alocarea veniturilor, deducerile, creditele sau reducerile între 2 sau mai mulți contribuabili ori acele operațiuni controlate, direct sau indirect, de persoane care au interese comune, în scopul prevenirii evaziunii fiscale și pentru reflectarea reală a operațiunilor.

Instrucțiuni:

27.1. Două întreprinderi sunt considerate asociate (societăți-mamă și filiale sau societăți controlate în comun) dacă o întreprindere este rezidentă a statului român, iar cealaltă este rezidentă a altui stat și:

a) întreprinderea din celălalt stat participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul ori la capitalul întreprinderii rezidente; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul ori la capitalul ambelor întreprinderi; sau

c) întreprinderile sunt considerate a fi persoane asociate conform art. 27 alin. (3) din lege.

Întreprinderile asociate sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate ori impuse, care diferă de cele care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente.

Autoritățile fiscale din România pot, în scopul calculării obligațiilor fiscale ale întreprinderilor asociate, să reconsidere evidențele întreprinderii din România, în scopul examinării fiscale, dacă în urma relațiilor speciale dintre întreprinderea asociată română și cea străină aceste

evidențe nu reflectă profiturile reale impozabile ce provin din România. Reconsiderarea evidențelor întreprinderilor asociate nu se efectuează atunci când tranzacțiile dintre asemenea întreprinderi au loc în termenii comerciali de piață liberă, respectiv ca tranzacții între întreprinderi independente.

În cazul în care România a încheiat convenție de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este întreprinderea asociată străină, această reconsiderare a evidențelor în scopul examinării fiscale se efectuează de către autoritățile române prin coroborare cu „Procedura amiabilă” prevăzută în respectiva convenție.

În acest sens, atunci când România include în profiturile unei întreprinderi înregistrate în România și impune în consecință profiturile asupra cărora o întreprindere rezidentă în alt stat a fost supusă impunerii în statul său de rezidență, iar profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii din România dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost cele convenite între întreprinderi independente, statul de rezidență al întreprinderii asociate străine poate proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri.

Reconsiderarea evidențelor care privesc profiturile include ca urmare a aplicării principiilor pieței libere între întreprinderi asociate presupune ca aceasta să se facă și în statul în care aceste profituri au fost impuse inițial, evitându-se în acest fel o dublă impunere.

Ajustarea profiturilor trebuie făcută astfel încât să poată fi agreată și de statul care a făcut impunerea inițială în funcție de situația existentă la momentul stabilirii impunerii. În asemenea situații autoritatea competentă din România se poate consulta și cu autoritatea competentă a celui alt stat, în scopul stabilirii unei metodologii de ajustare a profiturilor, agreată de ambele state.

În condițiile în care sunt încheiate convenții de evitare a dublei impuneri între România și alte state, aplicarea acestor prevederi se face pe baza prezentării certificatului de rezidență fiscală de către întreprinderea asociată, nerezidentă în România.

La ajustarea profiturilor între întreprinderile asociate se are în vedere perioada de prescripție prevăzută de legislația internă a statelor în care întreprinderile asociate în cauză sunt rezidente, în cazul în care prin convenția de evitare a dublei impuneri nu s-a prevăzut o altă perioadă de prescripție.

Ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate nu conduce la modificarea situațiilor financiare ale întreprinderilor asociate.

Lege:

(2) În cazul tranzacțiilor dintre persoane asociate valoarea recunoscută de autoritatea fiscală este valoarea de piață a tranzacțiilor.

(3) În mod particular, sunt persoane asociate:

a) persoanele fizice, ascendenții, descendenții, colaterali, soțul sau soția acestora și afini până la gradul al III-lea inclusiv;

b) o entitate și orice altă persoană care deține inclusiv proprietăți ale asociațiilor acelei persoane, în mod direct sau indirect, 20% sau mai mult din valoarea ori din numărul acțiunilor sau al drepturilor de vot din acea entitate sau controlează în mod efectiv acea entitate;

c) două entități, dacă o terță persoană deține inclusiv proprietăți ale asociațiilor acelei persoane, direct sau indirect, 20% sau mai mult din valoarea sau din numărul acțiunilor ori al drepturilor de vot din fiecare entitate sau controlează în mod efectiv acele entități.

(4) La estimarea valorii de piață a tranzacțiilor vor fi utilizate următoarele metode:

Instrucțiuni:

27.2. În termeni generali valoarea de piață este determinată prin raportarea la tranzacții comparabile necontrolate. O tranzacție este necontrolată dacă se desfășoară între întreprinderi independente. O tranzacție necontrolată este comparabilă cu o tranzacție controlată dacă:

a) nici una dintre diferențele dintre tranzacțiile care sunt comparate sau dintre întreprinderi care desfășoară aceste tranzacții nu poate afecta semnificativ condițiile care sunt comparate (de exemplu prețul sau marja de profit); sau dacă

b) pot fi făcute ajustări suficient de precise pentru eliminarea efectelor oricărei diferențe menționate la lit. a).

Lege:

a) metoda comparării prețurilor, în care prețul de vânzare al contribuabilului se compară cu prețurile practicate de alte entități independente de acesta, atunci când sunt vândute produse sau servicii comparabile;

Instrucțiuni:

27.3. Pentru transferul de bunuri, produse, mărfuri sau servicii între entități aparținând aceluiași grup valoarea de piață este acel preț pe care l-ar fi convenit entitățile care nu aparțin aceluiași grup, în condițiile existente pe piețe comparabile din punct de vedere comercial pentru transferul de bunuri sau de mărfuri identice ori similare, în cantități comparabile, în același punct din lanțul de producție și de distribuție și în condiții comparabile de livrare și de plată. În acest sens, pentru stabilirea valorii de piață se poate recurge la compararea prețului dintr-o tranzacție controlată cu:

a) prețul extern pentru mărfurile și serviciile identice sau similare livrate în străinătate (compararea cu prețurile curente pe piață care pot fi stabilite prin cotații de piață, prin prețurile aplicate într-un anumit sector sau prin prețurile convenite între terțe părți independente, după caz);

b) prețul intern pentru mărfurile și serviciile identice sau similare livrate în țară (compararea cu prețurile existente pe piață, pe care contribuabilul sau o persoană aparținând aceluiași grup le-a convenit cu entități care nu aparțin aceluiași grup).

Pentru aplicarea metodei comparării prețurilor valoarea de piață a tranzacției va fi determinată prin compararea prețului de vânzare al mărfurilor și serviciilor identice sau similare, vândute în cantități apropiate, cu prețul de vânzare al mărfurilor și al serviciilor de evaluat. În cazul în care cantitățile nu sunt comparabile se utilizează prețul de vânzare pentru mărfurile și serviciile identice sau similare, vândute în cantități diferite. Pentru aceasta prețul de vânzare se va corecta cu diferențele în plus sau în minus care ar putea fi determinate de diferența de cantitate, cu condiția ca aceste diferențe să se bazeze pe elemente de probă care să stabilească faptul că acestea sunt rezonabile sau exacte.

În scopul metodei comparării prețurilor o tranzacție necontrolată este comparabilă cu o tranzacție controlată dacă:

a) nici una dintre diferențele dintre tranzacțiile care sunt comparate sau dintre întreprinderile care desfășoară aceste tranzacții nu poate afecta substanțial prețul într-o piață liberă; sau dacă

b) pot fi făcute ajustări suficient de precise pentru eliminarea efectelor oricărei diferențe dintre cele menționate la lit. a).

Lege:

b) metoda cost-plus, în care prețul obișnuit al pieței trebuie determinat ca valoare a costurilor principale mărite cu o rată de profit similară domeniului de activitate al contribuabilului;

Instrucțiuni:

27.4. Punctul de plecare pentru această metodă, în cazul transferului de mărfuri sau de servicii între persoane aparținând aceluiași grup, este reprezentat de costurile producătorului sau ale furnizorului de servicii. Aceste costuri sunt stabilite folosindu-se aceeași metodă de calcul pe care persoana care face transferul își bazează și politica de stabilire a prețurilor față de entități care nu aparțin aceluiași grup. Suma care se adaugă la costul astfel stabilit va avea în vedere o rată de profit care este normală pentru domeniul de activitate al contribuabilului. Rezultatul adăugării profitului la costurile de mai sus poate fi considerat prețul de piață al tranzacției controlate.

Acolo unde mărfurile sau serviciile sunt transferate printr-un număr de entități aparținând aceluiași grup, această metodă urmează să fie aplicată separat pentru fiecare stadiu, luându-se în considerare rolul și activitățile concrete ale fiecărei entități aparținând aceluiași grup.

Costul plus profitul furnizorului într-o tranzacție controlată va fi rezonabil stabilit prin referință la costul plus profitul aceluiași furnizor în comparație cu tranzacțiile necontrolate. În completare, metoda care poate fi folosită este costul plus profitul care a fost câștigat în tranzacții comparabile de către o întreprindere independentă.

Lege:

c) metoda prețului de revânzare, în care prețul pieței este determinat pe baza prețului de revânzare a produselor și serviciilor către entități independente, diminuat cu cheltuielile de comercializare și o rată de profit.

Instrucțiuni:

27.5. Această metodă se aplică pornindu-se de la prețul la care un produs cumpărat de la o persoană aparținând aceluiași grup este revândut unei entități care nu aparține grupului. Acest preț (prețul de revânzare) este apoi redus cu o marjă brută corespunzătoare (marja prețului de revânzare), reprezentând valoarea din care ultimul vânzător din cadrul grupului va încerca să își acopere cheltuielile de vânzare și alte cheltuieli de operare în funcție de operațiunile efectuate (luând în considerare activele utilizate și riscul asumat) și să poată realiza un profit corespunzător. Ceea ce rămâne după scăderea marjei brute poate fi considerat ca fiind prețul de piață pentru transferul bunului între entități asociate, după ajustarea cu alte costuri asociate cu achiziționarea produsului. Marja prețului de revânzare a ultimului vânzător într-o tranzacție controlată poate fi determinată prin referință la marja profitului din revânzare pe care același ultim vânzător o câștigă pentru articolul procurat și vândut în cadrul tranzacțiilor necontrolate comparabile. De asemenea, se poate utiliza și marja profitului ultimei vânzări realizate de o entitate independentă în cadrul unor tranzacții necontrolate comparabile.

În cazul în care mărfurile sunt transferate printr-un număr de entități aparținând aceluiași grup, atunci în anumite împrejurări poate fi făcut un calcul, începându-se cu prețul (obținut pe piață) pentru transferul final către o persoană care nu aparține aceluiași grup și mergându-se

înapoi, de-a lungul întregului șir de entități, până la punctul său de plecare.

O tranzacție necontrolată este comparabilă cu o tranzacție controlată, în sensul metodei prețului de revânzare, dacă:

a) nici una dintre diferențele dintre tranzacțiile care sunt comparate sau dintre întreprinderile care desfășoară aceste tranzacții nu poate afecta semnificativ marja prețului de revânzare pe piața liberă; sau dacă

b) pot fi făcute ajustări suficient de precise pentru eliminarea efectelor oricărei dintre diferențele menționate la lit. a).

În cele mai multe cazuri metoda prețului de revânzare va fi utilizabilă acolo unde cel care revânzare nu măsoară substanțial valoarea produsului. Cu toate acestea ea poate fi utilizată atunci când, înainte de revânzare, bunurile mai sunt prelucrate și, în aceste circumstanțe, se poate stabili marja adecvată.

Lege:

(5) Dintre metodele prevăzute la alin. (4) se va utiliza cea mai adecvată metodă, de la caz la caz.

Instrucțiuni:

27.6. În aplicarea metodelor prevăzute la alin. (4) al art. 27 din lege nu există o succesiune unică de metode standard pentru examinarea valorii de piață, care să se aplice tuturor cazurilor. Examinarea se bazează pe prețurile stabilite de contribuabil. La verificarea oportunității aplicării unei metode punctul de plecare este luarea în considerare:

a) a metodei care se apropie cel mai mult de împrejurările în care sunt stabilite prețurile supuse liberei concurențe pe piețe comparabile din punct de vedere comercial;

b) a alegerii metodei pentru care sunt disponibile datele cele mai demne de încredere asupra prețurilor, rezultate din funcționarea efectivă a entităților aparținând aceluiași grup, implicate în tranzacții supuse liberei concurențe;

c) a gradului de precizie cu care se pot face ajustări în vederea obținerii comparabilității;

d) a circumstanțelor cazului individual.

Condițiile pieței impun adesea folosirea unei combinații de mai multe metode pentru stabilirea valorii de piață. Metodele standard sunt ajustate în funcție de circumstanțele cazului particular, combinate sau completate cu alte proceduri, pentru a se ține seama de condițiile specifice pieței. La stabilirea valorii de piață pot fi utilizate mai multe metode standard.

La baza aplicării acestor metode se vor avea în vedere următoarele:

a) activitățile desfășurate efectiv de diferitele entități aparținând aceluiași grup;

b) metoda folosită trebuie să corespundă împrejurărilor date ale pieței și ale activității contribuabilului;

c) la aplicarea unei anumite metode se va avea în vedere documentația care poate fi pusă la dispoziție de către contribuabil;

d) metoda de determinare a valorii de piață este specifică fiecărui caz particular.

Circumstanțele cazului individual care urmează să fie luat în considerare în examinarea valorii de piață sunt:

a) tipul, starea, calitatea, precum și gradul de nouitate al bunurilor, mărfurilor și serviciilor transferate;

b) condițiile pieței pe care bunurile, mărfurile sau serviciile sunt folosite, consumate, tratate, prelucrate sau vândute unor entități care nu aparțin aceluiași grup;

c) activitățile desfășurate și stadiile din lanțul producției și distribuției asumate în fapt de entitățile implicate;

d) clauzele cuprinse în contractele de transfer, privind: obligațiile, perioadele de plată, rabaturile, reducerile, garanțiile acordate, asumarea riscului;

e) în cazul unor relații de transfer pe termen lung, avantajele și riscurile legate de acestea;

f) condițiile speciale de concurență.

Factorii determinanți în aplicarea metodelor standard sunt împrejurările previzibile în momentul în care a fost încheiat contractul.

În cazul contractelor pe termen lung este necesar să se aibă în vedere dacă terțe părți independente țin seama de riscurile asociate, încheind contractele corespunzătoare (de exemplu, clauze de actualizare a prețului).

În situația în care în legătură cu transferul bunurilor și al serviciilor sunt convenite aranjamente financiare speciale (condiții de plată sau facilități de credit pentru client, diferite de practica comercială obișnuită), în cazul furnizării parțiale de materiale de către client sau servicii auxiliare, la determinarea valorii de piață trebuie să se ia în considerare și acești factori.

La aplicarea metodelor standard este necesar să nu se țină seama de datele și de prețurile care au fost influențate de situații competitive speciale, cum ar fi:

a) prețuri practicate pe piețe speciale închise, unde aceste prețuri sunt stabilite diferit de condițiile de pe piața din care se face transferul;

b) prețuri care sunt supuse reducerilor speciale legate de introducerea de produse noi pe piață;

c) prețuri care sunt influențate de reglementările autorităților publice.

În cazul furnizorilor de servicii, datorită diversității acestora este necesar să se ia în considerare tarifele obișnuite pentru fiecare tip de activitate sau tarifele standard existente în anumite domenii (transport, asigurare). Dacă nu există tarife comparabile, urmează să fie folosită metoda „cost-plus”.

Dacă sunt prestate servicii legate de transferul de bunuri care necesită perioade de garanție, cheltuielile aferente se deduc ca un cost separat, cu condiția ca în tranzacțiile dintre terțe părți serviciile care necesită perioade de garanție să fie incluse în prețul bunurilor (de exemplu, garanția sau serviciile de întreținere ori servicii oferite pentru menținerea loialității clienților).

În cazul costurilor de publicitate, acestea se deduc de către acele entități aparținând aceluiași grup care urmează să beneficieze de pe urma publicității făcute sau, dacă este necesar, sunt alocate proporțional cu beneficiul.

În situația în care costurile de publicitate sunt asumate de societatea-mamă în numele grupului ca un tot unitar, acestea sunt nedeductibile la entitatea controlată.

Dacă un contribuabil face publicitate în numele altei entități aparținând aceluiași grup, cheltuielile de această natură sunt deductibile la calculul profitului impozabil, în condițiile în care serviciile prestate pot fi încadrate ca servicii comerciale de aceeași natură și cu același efect ca și serviciile prestate de întreprinderi de publicitate independente.

În măsura în care publicitatea făcută este legată de activitățile (rolul) exercitate de ambele entități, este necesar să se analizeze dacă cheltuielile de publicitate au fost repartizate în mod corespunzător între părțile implicate și dacă sunt aferente veniturilor.

Principiul de mai sus se aplică, de asemenea, contribuabililor aparținând aceluiași grup de producție și de vânzări.

În cazul costurilor ocazionate de pătrunderea pe piață a produselor noi societățile comerciale de producție și filialele lor de vânzări suportă adesea costuri sporite și/sau reduceri ale încasărilor în perioada de promovare a produselor noi. Într-o situație de liberă concurență pe piață aceste costuri sunt deductibile la societatea de distribuție, cu condiția ca deficitul să fie recuperat din profitul realizat prin prețul de livrare practicat ulterior perioadei de promovare. În cazul în care nu sunt întrunite aceste condiții, costurile majorate în scopul câștigării segmentului de piață sunt nedeductibile la calculul profitului impozabil.

În cazul serviciilor de finanțare între entități aparținând aceluiași grup, pentru alocarea veniturilor se va analiza:

a) dacă împrumutul dat este în interesul desfășurării activității beneficiarului;

b) dacă a existat o schemă de distribuție a profitului sau dacă împrumutul poate fi considerat contribuție la capitalul social.

Încadrarea împrumutului în schema de distribuție a profitului sau în contribuția la capitalul social va fi presupusă dacă de la bun început nu se așteaptă în mod cert la o rambursare a împrumutului sau dacă această formă de finanțare proprie este justificată prin motive juridice ori comerciale ca fiind singura posibilă sau contractul conține clauze defavorabile pentru plătitor.

Cheltuielile cu dobânda pot fi deduse numai dacă împrumutul a fost dat în interesul desfășurării activității întreprinderii și a fost utilizat în acest scop.

Atunci când se examinează dobânda trebuie luate în considerare: suma și durata împrumutului, natura și scopul împrumutului, garanția implicată, valuta implicată, riscurile de schimb și costurile măsurilor de asigurare a ratei de schimb, alte circumstanțe de acordare a împrumutului și în special situația de pe piețele de capital.

Raportarea condițiilor de împrumut va avea în vedere ratele dobânzii aplicate în împrejurări comparabile și în aceeași zonă valutară de o entitate care nu aparține grupului. De asemenea, trebuie să se țină seama de măsurile pe care entitățile care nu aparțin aceluiași grup le-ar fi luat pentru a împărți riscul de schimb (de exemplu: clauze care mențin valoarea împrumutului în termeni reali, încheierea unui contract de dețize pentru plată la termen pe cheltuiala împrumutătorului). Totodată vor fi luate în considerare unele prevederi legale obligatorii în țara de reședință a entității aparținând aceluiași grup sau motive similare distincte de aranjamentul de împrumut în sine, dacă împrumuturile sunt luate fără dobândă sau la rate ale dobânzii mai favorabile, în cazul în care investiția de capital propriu ar fi fost necesară.

27.7. În cazul dobânzilor aferente furnizării de bunuri și de servicii este necesar să se examineze dacă costul dobânzii reprezintă o practică comercială obișnuită sau dacă părțile care fac tranzacția cer dobândă acolo unde, în tranzacții comparabile, bunurile și serviciile sunt transferate reciproc. Elementele de analiză menționate mai sus vor fi avute în vedere și la alte forme de venituri sau costuri asimilate dobânzilor.

27.8 În cazul transferului de drepturi de proprietate intelectuală, cum sunt: drepturile de folosire a brevetelor, licențelor, know-how și altele de această natură, costurile folosirii proprietății nu sunt deduse separat dacă drepturile sunt transferate în legătură cu furnizarea de bunuri sau de servicii și dacă sunt incluse în prețul acestora.

În situația în care dreptul de folosire se facturează separat, prețul acestuia urmează să fie analizat ținându-se seama de următoarele:

a) dacă elementele proprietății intangibile, folosite de un deținător de brevet, pot fi luate în considerare împreună din punct de vedere tehnic și comercial și dacă formează o singură unitate;

b) dacă redevența este stabilită conform unei metode corespunzătoare naturii veniturilor realizate prin utilizarea brevetului;

c) dacă plata dreptului de autor lasă utilizatorului un profit acceptabil de pe urma produsului brevetat; ca un caz individual, se poate lua în considerare și adăugarea unei cote marginale fixe la prețul de cost.

27.9. În cazul serviciilor de administrare și conducere din interiorul grupului se vor avea în vedere următoarele:

a) între entitățile aparținând aceluiași grup sarcinile de administrare, management, control, consultanță sau funcții similare sunt deduse la nivel central sau regional prin intermediul societății-mamă, în numele grupului ca un tot unitar. Nu poate fi cerută o remunerație pentru aceste activități, în măsura în care baza lor legală este relația juridică care guvernează forma de organizare a afacerilor sau orice alte norme care stabilesc legăturile dintre entități. Cheltuielile de această natură pot fi deduse numai dacă astfel de entități furnizează în plus servicii întreprinderilor aparținând aceluiași grup sau dacă în prețul bunurilor și în valoarea tarifelor serviciilor furnizate se iau în considerare și serviciile sau costurile administrative. Costurile pentru astfel de servicii pot fi plătite numai între entitățile care nu aparțin aceluiași grup, dacă serviciile pot fi distinse și cuantificate în mod clar și dacă sunt prestate în propriul interes al beneficiarului (dacă oferă un profit așteptat și reduc costul pentru beneficiar). Nu pot fi deduse costuri de asemenea natură de către o filială care folosește aceste servicii luând în considerare relația juridică dintre ele, numai pentru propriile condiții, ținând seama că nu ar fi folosit aceste servicii dacă ar fi fost o entitate independentă;

b) serviciile trebuie să fie prestate în fapt. Simpla existență a serviciilor în cadrul unui grup nu este suficientă deoarece, ca regulă generală, entitățile care nu aparțin aceluiași grup plătesc doar serviciile care au fost prestate în fapt.

Exemple de servicii pe care filialele sau sediile permanente nu le pot deduce:

a) costurile de sprijin al grupului, inclusiv dreptul de a folosi numele grupului și beneficiile derivate din simplul fapt al integrării juridice, financiare și organizatorice în acel grup;

b) activitățile consiliului de administrație al companiei căreia îi aparține sediul permanent și ale consiliului de supraveghere și cheltuielile aferente ședințelor acționarilor săi;

c) organizarea juridică a grupului ca un tot unitar, precum și producția și planificarea investițiilor pentru întregul grup;

d) activitățile care reflectă poziția sa în calitate de acționar, inclusiv organizarea generală, precum și controlul și auditul grupului, în sprijinul sediului grupului;

e) protecția și administrarea investițiilor;

f) managementul grupului (pregătirea, îndeplinirea și controlul propriilor măsuri de management).

La stabilirea valorii de piață a serviciilor administrative se va analiza dacă serviciile dintre entități care nu aparțin aceluiași grup sunt comparabile, prin natura și posibilitățile lor, cu serviciile administrative din interiorul grupului respectiv. În măsura în care prețurile comparabile ale pieței nu sunt disponibile, valoarea de piață se stabilește folosind metoda „cost-plus“.

Lege:

(6) Procedurile de aplicare a acestor metode se vor prezenta în instrucțiunile aprobate prin hotărâre a Guvernului, conform prevederilor art. 34.

Art. 28. — (1) Funcționarii publici din cadrul unităților fiscale, inclusiv persoanele care nu mai dețin această calitate, sunt obligați să păstreze secretul asupra informațiilor pe care le dețin prin exercitarea atribuțiilor de serviciu, referitoare la un contribuabil.

(2) Informațiile referitoare la un contribuabil pot fi transmise numai:

a) autorităților cu atribuții fiscale, în scopul realizării unor obligații ce decurg din aplicarea unei legi fiscale;

b) autorității din domeniul muncii și protecției sociale care face plăți de asigurări sociale sau alte plăți similare;

c) autorităților fiscale ale altei țări, în baza unei convenții internaționale ratificate sau aprobate de Parlament;

d) autorităților judiciare competente, potrivit legii.

(3) Persoana care primește informații fiscale, potrivit prevederilor alin. (2), este obligată să păstreze secretul fiscal asupra informațiilor primite.

(4) Informația referitoare la un contribuabil poate fi transmisă și unei alte persoane, cu consimțământul scris al contribuabilului.

(5) Nerespectarea obligației de păstrare a secretului fiscal se pedepsește potrivit legii penale.

Art. 29. — Contestațiile formulate la actele de control sau de impunere ale organelor fiscale se soluționează conform prevederilor legale în materie.

Art. 30. — (1) Cesionarea sau înstrăinarea sub orice altă formă a acțiunilor ori a părților sociale ale societăților comerciale, precum și transferul patrimoniului unei entități aparținând unei persoane nerezidente se pot face numai după achitarea la bugetul de stat a obligațiilor fiscale de natura impozitului pe profit și a impozitului pe dividende. Fac excepție situațiile în care urmează să se preia obligațiile fiscale restante ale contribuabilului, pe baza unui protocol încheiat cu organele administrației de stat, document din care să rezulte obligativitatea achitării acestor datorii, precum și tranzacțiile efectuate pe piața de capital.

(2) Oficiul registrului comerțului este obligat ca la operarea oricărei modificări de natura celei prevăzute la alin. (1) să solicite dovada eliberată de organele fiscale teritoriale, din care să rezulte plata obligațiilor fiscale, sau protocolul încheiat cu organele administrației de stat, în cazul în care se preiau aceste obligații fiscale.

(3) Nerespectarea prevederilor alin. (1) și (2) constituie infracțiune pentru administratorul societății sau reprezentantul legal, după caz, precum și pentru emitentul certificatului de mențiuni și se pedepsește potrivit legii penale.

Instrucțiuni:

30.1. Prevederile art. 30 din lege se aplică actelor și faptelor supuse obligației de înregistrare la registrul comerțului pentru societățile comerciale române și pentru entitățile aparținând persoanelor nerezidente, potrivit Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările ulterioare.

30.2. Obligațiile fiscale de natura impozitului pe profit și impozitului pe dividende, prevăzute la art. 30 din lege, revin persoanelor juridice ale căror acțiuni sau părți sociale fac obiectul tranzacției, precum și sucursalei sau sediului permanent al cărui patrimoniu este transferat altei entități.

Lege:

CAPITOLUL V
Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 31. — Metodologia de calcul și de reflectare în profit a operațiunilor legate de distribuirea activelor, în cazul lichidărilor parțiale sau totale ale contribuabililor, precum și al reorganizării acestora, va fi prezentată în instrucțiunile prevăzute la art. 34.

Instrucțiuni:

31.1. Aportul asociațiilor sau acționarilor la capitalul social al unei persoane juridice, precum și majorarea capitalului social pe seama aportului asociațiilor sau acționarilor nu sunt supuse impunerii.

Pierderea sau câștigul rezultat din distribuirea activelor, inclusiv din distribuiri făcute în cazul unei lichidări parțiale sau totale de la o persoană juridică către acționari sau asociați, calculat ca diferență între valoarea de piață a activelor și valoarea acestora din situațiile financiare anuale, sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil de către persoana juridică deținătoare.

Operațiunile care se efectuează în situația lichidării societăților comerciale sunt cele prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările ulterioare.

Potrivit reglementărilor legale în vigoare, după valorificarea elementelor patrimoniale de activ și achitarea datoriilor se stabilește rezultatul lichidării (profit sau pierdere), se calculează și se varsă impozitul pe profit.

Lege:

Art. 32. — Pierderea netă înregistrată în perioada de scutire poate fi recuperată din profiturile impozabile viitoare, conform prevederilor prezentei legi. Pierderea netă se calculează ca diferență între pierderile și profiturile impozabile înregistrate în perioada de scutire.

Art. 33. — (1) Obligațiile fiscale reglementate prin prezenta lege sunt venituri ale bugetului de stat.

(2) Ca excepție de la prevederile alin. (1), impozitul pe profit, majorările și amenzile datorate de regiile autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene sunt venituri ale bugetelor locale respective.

Art. 34. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi Guvernul va aproba, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice, instrucțiunile privind metodologia de calcul și formularistica corespunzătoare referitoare la impozitul pe profit.

(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi Guvernul va aproba regimul deductibilității fiscale a provizioanelor agenților economici și ale băncilor, cooperativelor de credit și fondurilor de garantare.

(3) Pentru aplicarea unitară a prevederilor prezentei legi se constituie Comisia centrală fiscală a impozitelor directe, coordonată de secretarul de stat care răspunde de activitatea veniturilor statului. Componenta comisiei și regulamentul de funcționare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(4) Ordinele, modelele de formulare și normele de completare a acestora, referitoare la impozitul pe profit, precum și deciziile comisiei prevăzute la alin. (3) se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 35. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 iulie 2002.

(2) Anul calendaristic 2002 va fi considerat compus din două exerciții fiscale. Primul exercițiu fiscal cuprinde perioada 1 ianuarie—30 iunie 2002, în care se vor aplica prevederile Ordonanței Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, republicată, cu modificările și completările

ulterioare, precum și celelalte acte normative în vigoare, incidente. Al doilea exercițiu fiscal cuprinde perioada 1 iulie—31 decembrie 2002, în care se vor aplica prevederile prezentei legi.

Instrucțiuni:

35.1. Potrivit art. 35 alin. (2) din lege, anul calendaristic 2002 va fi considerat compus din două exerciții fiscale.

Pentru perioada 1 ianuarie—30 iunie 2002 se au în vedere următoarele:

a) contribuabilii obligați la plata impozitului pe profit calculează și varsă impozitul potrivit reglementărilor Ordonanței Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) pentru determinarea profitului impozabil se folosesc datele din bilanța de verificare de la data de 30 iunie 2002;

c) la calculul impozitului pe profit se au în vedere scuti-rile sau reducerile de impozit pe profit în conformitate cu actele normative în vigoare la data de 30 iunie 2002;

d) deductibilitatea provizioanelor conform Hotărârii Guvernului nr. 335/1995 privind regimul constituirii, utilizării și deductibilității fiscale a provizioanelor agenților economici și societăților bancare, republicată, cu modificările ulterioare. Contribuabilii care aplică Reglementările contabile armonizate cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene și cu Standardele Internaționale de Contabilitate, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 94/2001, determină extracontabil pierderea netă din diferența de curs valutar aferentă creanțelor și obligațiilor în valută pentru perioada 1 ianuarie—30 iunie 2002 și o înregistrează în Declarația privind impozitul pe profit la rândul 15 „Alte sume deductibile în limitele prevăzute de legislația în vigoare“;

e) evaluarea disponibilităților în deize, potrivit prevederilor actelor normative în vigoare, nu se efectuează la data de 30 iunie 2002;

f) facilitățile fiscale prevăzute prin legi speciale.

Declarația privind impozitul pe profit, cod 14.13.01.04, pentru această perioadă trebuie completată și depusă până la data limită de depunere a raportărilor contabile pentru perioada 1 ianuarie—30 iunie 2002.

Pentru perioada 1 iulie—31 decembrie 2002 contribuabilii obligați la plata impozitului pe profit potrivit Legii nr. 414/2002 vor avea în vedere următoarele:

1. Pentru aplicarea prevederilor art. 10 din lege:

a) pentru calculul gradului de îndatorare se face media între sfârșitul perioadei de calcul și data de 1 iulie 2002;

b) veniturile asupra cărora se aplică prevederile art. 10 alin. (2) din lege sunt cele înregistrate în contabilitate începând cu data de 1 iulie 2002;

c) cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențe de curs valutar sunt cele înregistrate în contabilitate începând cu data de 1 iulie 2002;

d) prevederile art. 10 alin. (5) din lege se aplică pentru cheltuielile cu dobânzile înregistrate după data de 1 iulie 2002.

2. Facilitățile fiscale prevăzute la art. 9 alin. (1) și (5) din lege se aplică pentru achizițiile înregistrate în evidența contabilă după data de 1 iulie 2002.

3. Veniturile aferente ratelor scadente, care nu au fost luate în calcul la determinarea profitului impozabil pentru contractele de vânzare cu plata în rate, precum și pentru contractele de leasing financiar încheiate înainte de data de 30 iunie 2002, altele decât cele prevăzute la art. 7 alin. (2) din lege, sunt venituri impozabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 414/2002.

4. Închiderea anului fiscal 2002 se face cumulativ de la începutul anului, incluzând și facilitățile fiscale calculate potrivit legilor speciale existente până la data de 30 iunie, respectiv:

- scutiri și reduceri de impozit pe profit;
- alte facilități de natura impozitului pe profit.

Sumele reprezentând facilități fiscale de natura scutiilor și reducerilor de impozit pe profit, diferențele dintre cota de impozit de 6% pentru export și cea de 25% se repartizează la data de 31 decembrie a anului respectiv, până la concurența profitului net ca sursă proprie de finanțare.

35.2. Diferențele favorabile de curs valutar, respectiv nefavorabile, rezultate în urma evaluării creanțelor și datorriilor în valută, înregistrate în contabilitate la data schimbării sistemului contabil în contul „Rezultatul reportat”, ca urmare a retratării sau transpunerii, sunt venituri impozabile, respectiv cheltuieli deductibile la data încasării/plății acestora, pentru perioada retrată sau transpusă. Nu sunt deductibile diferențele nefavorabile de curs valutar pentru care au fost constituite provizioane deductibile fiscal potrivit legii.

35.3. Contribuabilii care desfășoară activități în zona liberă începând cu data de 1 iulie 2002 determină profitul impozabil conform prevederilor cap. II din lege pentru veniturile și cheltuielile înregistrate în contabilitate de la data intrării în vigoare a legii.

Lege:

(3) În cazul persoanelor juridice care au obținut înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi certificatul permanent de investitor în zona defavorizată, se va aplica în continuare scutirea de la plata impozitului pe profit pe toată durata de existență a zonei defavorizate.

Instrucțiuni:

35.4. În cazul contribuabililor care desfășoară activități în zonele defavorizate, scutirea de la plata impozitului pe profit se acordă pe baza certificatului de investitor în zona defavorizată, eliberat, înainte de data intrării în vigoare a legii, de către agenția pentru dezvoltare regională în a cărei rază de competență teritorială se află sediul agentului economic, conform prevederilor legale în vigoare. Scutirea se acordă numai pentru profitul obținut din utilizarea investițiilor nou-create în activitatea pentru care agentul economic a solicitat și a obținut eliberarea certificatului de investitor.

Investiția nou-creată este reprezentată de bunurile amortizabile create sau achiziționate de la terțe părți, utilizate

efectiv în activitatea proprie, desfășurată în domeniile de interes economic, clasificate expres în anexa la Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 728/2002, care determină angajarea de forță de muncă. Acestea sunt definite conform Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și sunt înregistrate în evidențele financiar-contabile ale agentului economic după declararea zonei defavorizate.

Scutirea de la plata impozitului pe profit operează pe toată durata existenței zonei defavorizate.

Profitul realizat în zonele defavorizate, rezultat din efectuarea operațiunilor de lichidare a investiției, conform legii, profitul obținut din vânzarea de active corporale și necorporale, câștigurile realizate din investiții financiare, profitul obținut din desfășurarea de activități în afara zonei declarate defavorizată, precum și cel rezultat din desfășurarea de activități în alte domenii decât cele de interes pentru zonele defavorizate sunt supuse impunerii. Partea din profitul impozabil aferentă fiecărei operațiuni/activități este cea care corespunde ponderii veniturilor obținute din aceste operațiuni/activități în volumul total al veniturilor.

Lege:

(4) Contribuabilii care au efectuat cheltuieli cu investiții înainte de data de 30 iunie 2002, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, republicată, beneficiază în continuare de reglementările prevăzute de aceasta.

(5) Contribuabilii care își desfășoară activitatea în zona liberă, pe bază de licență, și care până la data intrării în vigoare a prezentei legi au realizat investiții în zona liberă, în active corporale amortizabile utilizate în industria prelucrătoare, în valoare de cel puțin 1.000.000 dolari S.U.A., beneficiază, pentru o perioadă de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, de scutirea de la plata impozitului pe profit. Această prevedere nu se mai aplică de la data la care intervin modificări în structura acționariatului contribuabilului. În cazul societăților cotate se consideră modificare a acționariatului, conform prevederilor prezentului articol, situația în care în cursul unui an calendaristic mai mult de 25% din acționariat se modifică.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea prealabilă, în vederea recunoașterii prin hotărâre judecătorească, a Organizației Center for International Private Enterprise din Statele Unite ale Americii

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 43 alin. (2) din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat, precum și ale art. 76 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă, în vederea recunoașterii prin hotărâre judecătorească, funcționarea pe teritoriul României a Organizației Center for International Private Enterprise, denumită în continuare *C.I.P.E.*, persoană juridică

americană de drept privat, fără scop patrimonial, cu sediul real în Statele Unite ale Americii, Washington DC 20005, The Madison Office Building, 1155 The Fifteenth Street, N.W. Suite 700.

Art. 2. — Scopul C.I.P.E. constă în promovarea dezvoltării economiei de piață și a structurilor și mecanismelor legale și instituționale necesare menținerii acesteia.

Art. 3. — C.I.P.E. va funcționa în România prin intermediul unei reprezentanțe cu sediul în municipiul București, str. Jean Monet nr. 35, sectorul 1.

Art. 4. — C.I.P.E. își va desfășura activitatea cu respectarea legii române, după obținerea hotărârii judecătorești de recunoaștere și înscrierea în Registrul asociațiilor și fundațiilor de la grefa Tribunalului București.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Mircea Geoană

Ministrul pentru întreprinderile mici și mijlocii și cooperatie,
Silvia Ciornei

București, 16 august 2002.
Nr. 865.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unor imobile din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Sănătății și Familiei în domeniul public al municipiilor, orașelor și comunelor și în administrarea consiliilor locale respective

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 8 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1)–(3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 14 alin. (4) din Legea nr. 146/1999 privind organizarea, funcționarea și finanțarea spitalelor, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea imobilelor compuse din construcții și terenuri aferente, în care își desfășoară activitatea unitățile sanitare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Sănătății și Familiei în domeniul public al municipiilor, orașelor și comunelor și în administrarea consiliilor locale respective.

Art. 2. — Darea în administrare, concesiunea, închirierea și schimbarea destinației imobilelor transmise potrivit art. 1 se pot realiza numai în condițiile legii și cu acordul Ministerului Sănătății și Familiei și al Ministerului Administrației Publice.

Art. 3. — Unitățile sanitare care își desfășoară activitatea în imobilele transmise potrivit art. 1 sunt de interes public local. Structura activităților acestor unități sanitare se stabilește conform prevederilor legale, cu aprobarea Ministerului Sănătății și Familiei, la propunerea direcțiilor de sănătate publică.

Art. 4. — Predarea-preluarea imobilelor care se transmit conform art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Prezenta hotărâre intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2003.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartos
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 16 august 2002.
Nr. 866.

ANEXĂ

LISTA

imobilelor compuse din construcții și terenuri aferente, care trec din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Sănătății și Familiei în domeniul public al municipiilor, orașelor și comunelor și în administrarea consiliilor locale respective

Nr. crt.	Denumirea unității sanitare	Localitatea	Numărul anexei*) cuprinzând datele de identificare a imobilului	Nr. crt.	Denumirea unității sanitare	Localitatea	Numărul anexei*) cuprinzând datele de identificare a imobilului
Județul Alba				7.	Spitalul Orășenesc Cugir	Cugir	7
1.	Spitalul Municipal Blaj	Blaj	1	8.	Spitalul Orășenesc Zlatna	Zlatna	8
2.	Spitalul Municipal Aiud	Aiud	2	9.	Centrul de Sănătate Baia de Arieș	Baia de Arieș	9
3.	Spitalul Orășenesc Abrud	Abrud	3	10.	Sanatoriul TBC Câmpeni	Câmpeni	10
4.	Spitalul Orășenesc Câmpeni	Câmpeni	4	11.	Unități — Spitalul Județean Alba Iulia		11
5.	Spitalul Orășenesc Ocna Mureș	Ocna Mureș	5	12.	Unitate — Spitalul de Neurologie și Psihiatrie Alba Iulia		12
6.	Spitalul Municipal Sebeș	Sebeș	6				

Nr. crt.	Denumirea unității sanitare	Localitatea	Numărul anexei*) cuprinzând datele de identificare a imobilului	Nr. crt.	Denumirea unității sanitare	Localitatea	Numărul anexei*) cuprinzând datele de identificare a imobilului
Județul Arad				5.	Spitalul Orășenesc „Dr. Caius Tiberiu Spârchez” Zărnești	Zărnești	60
1.	Spitalul Clinic Municipal Arad	Arad	13	6.	Spitalul Orășenesc Rupea	Rupea	61
2.	Spitalul Teritorial Gurahonț	Gurahonț	14	7.	Spitalul Orășenesc Victoria	Victoria	62
3.	Spitalul Orășenesc Lipova	Lipova	15	8.	Unități — Spitalul Județean Brașov		63
4.	Spitalul Orășenesc Chișineu-Criș	Chișineu-Criș	16	Județul Brăila			
5.	Spitalul Orășenesc Sebiș	Sebiș	17	1.	Spitalul de Urgență „Sfântu Spiridon” Brăila	Brăila	64
6.	Spitalul Orășenesc Ineu	Ineu	18	2.	Spitalul de Specialitate „Sfântul Pantelimon” Brăila	Brăila	65
7.	Centrul de Sănătate Sântana	Sântana	19	3.	Spitalul Făurei	Făurei	66
Județul Bacău				4.	Unități — Spitalul Județean de Urgență Brăila		67
1.	Spitalul de Pneumoftiziologie Bacău	Bacău	20	Județul Buzău			
2.	Spitalul Municipal Onești	Onești	21	1.	Spitalul Municipal Râmnicu Sărat	Râmnicu Sărat	68
3.	Spitalul Municipal Moinești	Moinești	22	2.	Spitalul Orășenesc Nehoiu	Nehoiu	69
4.	Spitalul de Pneumoftiziologie Târgu Ocna	Târgu Ocna	23	3.	Spitalul Orășenesc Pogoanele	Pogoanele	70
5.	Spitalul Orășenesc Buhuși	Buhuși	24	4.	Spitalul Comunal Smeeni	Smeeni	71
6.	Spitalul Orășenesc Comănești	Comănești	25	5.	Spitalul Comunal Vintilă Vodă	Vintilă Vodă	72
7.	Spitalul Comunal Podu Turcului	Podu Turcului	26	6.	Centrul de Sănătate Pârscov	Pârscov	73
8.	Unități — Spitalul Județean Bacău		27	7.	Centrul de Sănătate Pătârlagele	Pătârlagele	74
Județul Bihor				8.	Spitalul de Psihiatrie și pentru Măsuri de Siguranță Săpoca	Săpoca	75
1.	Spitalul Clinic de Copii Oradea	Oradea	28	9.	Unități — Spitalul Județean Buzău		76
2.	Spitalul Clinic de Obstetrică-Ginecologie Oradea	Oradea	29	Județul Caraș-Severin			
3.	Spitalul Clinic de Boli Infecțioase Oradea	Oradea	30	1.	Spitalul Municipal Caransebeș	Caransebeș	77
4.	Spitalul Clinic de Neurologie și Psihiatrie Oradea	Oradea	31	2.	Spitalul Orășenesc Bocșa	Bocșa	78
5.	Spitalul Clinic de Pneumoftiziologie Oradea	Oradea	32	3.	Spitalul Orășenesc Oțelu Roșu	Oțelu Roșu	79
6.	Spitalul Municipal Salonta	Salonta	33	4.	Spitalul Orășenesc Anina	Anina	80
7.	Spitalul Orășenesc „Dr. Pop Mircea” Marghita	Marghita	34	5.	Spitalul Comunal Bozovici	Bozovici	81
8.	Spitalul Orășenesc Aleșd	Aleșd	35	6.	Spitalul Orășenesc Oravița	Oravița	82
9.	Spitalul de Pneumoftiziologie Aleșd	Aleșd	36	7.	Spitalul Orășenesc Moldova Nouă	Moldova Nouă	83
10.	Spitalul Orășenesc „Episcop N. Popovici” Beiuș	Beiuș	37	8.	Unități — Spitalul Județean Reșița		84
11.	Spitalul Orășenesc Stei	Stei	38	Județul Călărași			
12.	Centrul de Sănătate Săcueni	Săcueni	39	1.	Spitalul Municipal Oltenița	Oltenița	85
13.	Centrul de Sănătate Valea lui Mihai	Valea lui Mihai	40	2.	Spitalul Orășenesc Lehliu-Gară	Lehliu-Gară	86
14.	Dispensar Policlinic cu Plată Oradea	Oradea	41	3.	Spitalul Orășenesc Budești	Budești	87
15.	Centrul de Sănătate Bratca	Bratca	42	4.	Unități — Spitalul Județean Călărași		88
16.	Unități — Spitalul Clinic Județean Oradea		43	5.	Unități — Spitalul Orășenesc Fundulea		89
Județul Bistrița-Năsăud				Județul Cluj			
1.	Spitalul Orășenesc Năsăud	Năsăud	44	1.	Spitalul Clinic Municipal Cluj	Cluj-Napoca	90
2.	Spitalul Orășenesc Beclean	Beclean	45	2.	Spitalul Municipal Dej	Dej	91
3.	Centrul de Sănătate Teaca	Teaca	46	3.	Spitalul Municipal Turda	Turda	92
4.	Preventoriul TBC Ilișua	Ilișua	47	4.	Spitalul Municipal Câmpia Turzii	Câmpia Turzii	93
5.	Unități — Spitalul Județean Bistrița		48	5.	Spitalul Municipal Gherla	Gherla	94
Județul Botoșani				6.	Spitalul Orășenesc Huedin	Huedin	95
1.	Spitalul „Sfântul Gheorghe” Botoșani	Botoșani	49	7.	Centru de Sănătate Mociu	Mociu	96
2.	Spitalul de Pneumoftiziologie Botoșani	Botoșani	50	8.	Unități — Spitalul Clinic de Adulți Cluj-Napoca		97
3.	Spitalul Municipal Dorohoi	Dorohoi	51	Județul Constanța			
4.	Spitalul Orășenesc Săveni	Săveni	52	1.	Spitalul Clinic de Boli Infecțioase Constanța	Constanța	98
5.	Spitalul Orășenesc Darabani	Darabani	53	2.	Spitalul Municipal Constanța	Constanța	99
6.	Spitalul Comunal Trușești	Trușești	54	3.	Spitalul Municipal Mangalia	Mangalia	100
7.	Unități — Spitalul Județean „Mavromati” Botoșani	Botoșani	55	4.	Spitalul Municipal Medgidia	Medgidia	101
Județul Brașov				5.	Spitalul Orășenesc Cernavodă	Cernavodă	102
1.	Spitalul Municipal Brașov	Brașov	56	6.	Spitalul Orășenesc Hârșova	Hârșova	103
2.	Spitalul Municipal Făgăraș	Făgăraș	57	7.	Centrul de Sănătate Băneasa	Băneasa	104
3.	Spitalul Municipal Săcele	Săcele	58	8.	Centrul Medical Eforie Nord	Eforie Nord	105
4.	Spitalul Municipal Codlea	Codlea	59	Județul Covasna			
				1.	Spitalul de Psihiatrie pentru Bolnavi Cronici	Zabala	106
				2.	Spitalul Municipal Târgu Secuiesc	Târgu Secuiesc	107

Nr. crt.	Denumirea unității sanitare	Localitatea	Numărul anexei*) cuprinzând datele de identificare a imobilului	Nr. crt.	Denumirea unității sanitare	Localitatea	Numărul anexei*) cuprinzând datele de identificare a imobilului
3.	Spitalul Orășenesc Covasna	Covasna	108	4.	Spitalul Municipal Brad	Brad	151
4.	Spitalul Orășenesc Baraolt	Baraolt	109	5.	Spitalul Orășenesc Hațeg	Hațeg	152
5.	Unități — Spitalul Județean Sfântu Gheorghe		110	6.	Spitalul Orășenesc Lupeni	Lupeni	153
Județul Dâmbovița				7.	Spitalul Orășenesc Uricani	Uricani	154
1.	Spitalul Municipal Mânăstirea Dealu	Mânăstirea Dealu	111	8.	Spitalul Orășenesc Petrila	Petrila	155
2.	Spitalul Orășenesc Găești	Găești	112	9.	Spitalul Orășenesc Vulcan	Vulcan	156
3.	Spitalul Orășenesc Pucioasa	Pucioasa	113	10.	Spitalul Comunal Baia de Criș	Baia de Criș	157
4.	Spitalul Orășenesc Moreni	Moreni	114	11.	Centrul de Sănătate Ilia	Ilia	158
5.	Spitalul Orășenesc Titu	Titu	115	12.	Centrul de Sănătate Călan	Călan	159
Județul Dolj				13.	Policlinica cu Plată Hunedoara	Hunedoara	160
1.	Spitalul Clinic Municipal „Filantropia“ Craiova	Craiova	116	Județul Ialomița			
2.	Spitalul Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie „Victor Babeș“ Craiova	Craiova	117	1.	Spitalul Municipal Urziceni	Urziceni	161
3.	Spitalul Clinic de Neuropsihiatrie Craiova	Craiova	118	2.	Spitalul Municipal Fetești	Fetești	162
4.	Spitalul Orășenesc Filiași	Filiași	119	3.	Spitalul Orășenesc Tândărei	Tândărei	163
5.	Spitalul Municipal Băilești	Băilești	120	4.	Spitalul Comunal Fierbinți-Târg	Fierbinți-Târg	164
6.	Spitalul Municipal Calafat	Calafat	121	5.	Unități — Spitalul Județean de Urgență Slobozia		165
7.	Spitalul Orășenesc Segarcea	Segarcea	122	Județul Iași			
Județul Galați				1.	Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sfântul Spiridon“ Iași	Iași	166
1.	Spitalul de Obstetrică-Ginecologie „Buna Vestire“ Galați	Galați	123	2.	Spitalul Clinic „Dr. C.I. Parhon“ Iași	Iași	167
2.	Spitalul Municipal „Elisabeta Doamna“ Galați	Galați	124	3.	Spitalul Clinic de Recuperare Iași	Iași	168
3.	Spitalul Municipal „Anton Cincu“ Tecuci	Tecuci	125	4.	Spitalul pentru Studenți și Elevi Iași	Iași	169
4.	Spitalul Târgu Bujor	Târgu Bujor	126	5.	Spitalul Municipal Pașcani	Pașcani	170
5.	Centrul de Sănătate Ivești	Ivești	127	6.	Spitalul Orășenesc Târgu Frumos	Târgu Frumos	171
6.	Centrul Stomatologic cu Plată Galați	Galați	128	7.	Spitalul Orășenesc Hârlău	Hârlău	172
7.	Centrul de Diagnostic și Tratament Galați	Galați	129	8.	Preventoriul TBC pentru Copii Deleni	Deleni	173
8.	Unități — Spitalul Județean de Urgență „Sfântul Apostol Andrei“ Galați		130	9.	Policlinica cu Plată Iași	Iași	174
9.	Unități — Spitalul de Pneumo- ftiziologie Galați		131	10.	Policlinica cu Plată Pașcani	Pașcani	175
10.	Unități — Spitalul de Urgență pentru Copii „Sfântul Ioan“ Galați		132	Județul Ilfov			
Județul Giurgiu				1.	Unități — Spitalul Comunal Periș	Periș	176
1.	Spitalul Orășenesc Bolintin-Vale	Bolintin-Vale	133	2.	Unități — Spitalul de Obstetrică- Ginecologie „Dr. Maria Burghel“ Buftea	Buftea	177
2.	Centrul de Sănătate Ghimpați	Ghimpați	134	Județul Maramureș			
3.	Centrul de Sănătate Mogoșești	Mogoșești	135	1.	Spitalul de Pneumoftiziologie	Baia Mare	178
Județul Gorj				2.	Spitalul Municipal Sighetu Marmatei	Sighetu Marmatei	179
1.	Spitalul Municipal Motru	Motru	136	3.	Spitalul Orășenesc Vișeu de Sus	Vișeu de Sus	180
2.	Spitalul Orășenesc Novaci	Novaci	137	4.	Spitalul Orășenesc Târgu Lăpuș	Târgu Lăpuș	181
3.	Spitalul Orășenesc Bumbești-Jiu	Bumbești-Jiu	138	5.	Spitalul Orășenesc Baia Sprie	Baia Sprie	182
4.	Spitalul Orășenesc Rovinari	Rovinari	139	6.	Spitalul Orășenesc Cavnic	Cavnic	183
5.	Spitalul Orășenesc Târgu Cărbunești	Târgu Cărbunești	140	7.	Centrul de Sănătate Șomcuta Mare	Șomcuta Mare	184
6.	Spitalul Comunal Turceni	Turceni	141	8.	Dispensare medicale comunale		185
7.	Unități — Spitalul Județean Târgu Jiu		142	Județul Mehedinți			
Județul Harghita				1.	Spitalul Municipal Orșova	Orșova	186
1.	Spitalul Municipal Odorheiu Secuiesc	Odorheiu Secuiesc	143	2.	Spitalul Orășenesc Baia de Aramă	Baia de Aramă	187
2.	Spitalul Orășenesc Gheorgheni	Gheorgheni	144	3.	Spitalul Orășenesc Strehăia	Strehăia	188
3.	Spitalul Orășenesc Cristuru Secuiesc	Cristuru Secuiesc	145	4.	Spitalul Orășenesc Vânju Mare	Vânju Mare	189
4.	Spitalul Orășenesc Toplița	Toplița	146	5.	Centrul de Sănătate Cujmir	Cujmir	190
5.	Spitalul Orășenesc Vlăhița	Vlăhița	147	6.	Unități — Spitalul Județean Drobeta-Turnu Severin		191
Județul Hunedoara				Județul Mureș			
1.	Spitalul Municipal „Dr. A. Simionescu“ Hunedoara	Hunedoara	148	1.	Spitalul Municipal „Dr. E. Nicoară“ Reghin	Reghin	192
2.	Spitalul de Urgență Petroșani	Petroșani	149	2.	Spitalul Municipal Sighișoara	Sighișoara	193
3.	Spitalul Municipal Orăștie	Orăștie	150	3.	Spitalul Orășenesc Luduș	Luduș	194
				4.	Centrul de Sănătate Sărmașu	Sărmașu	195
				5.	Centrul de Sănătate Sovata	Sovata	196
				6.	Centrul de Sănătate Sângeorgiu de Pădure	Sângeorgiu de Pădure	197
				7.	Centrul de Sănătate Deda	Deda	198
				8.	Centrul de Sănătate Iernut	Iernut	199

Nr. crt.	Denumirea unității sanitare	Localitatea	Numărul anexei*) cuprinzând datele de identificare a imobilului	Nr. crt.	Denumirea unității sanitare	Localitatea	Numărul anexei*) cuprinzând datele de identificare a imobilului
9.	Centrul de Sănătate Nirajului	Miercurea Nirajului	200	Județul Suceava			
10.	Unități — Spitalul Clinic Județean Târgu Mureș		201	1.	Spitalul Municipal Câmpulung Moldovenesc	Câmpulung Moldovenesc	247
11.	Unități — Spitalul Municipal Târnăveni		202	2.	Spitalul Municipal Fălticeni	Fălticeni	248
Județul Neamț				3.	Spitalul Municipal Rădăuți	Rădăuți	249
1.	Spitalul Municipal Roman	Roman	203	4.	Spitalul Municipal Vatra Dornei	Vatra Dornei	250
2.	Spitalul de Bolnavi Psihici Cronici Gâdinți	Gâdinți	204	5.	Spitalul de Psihiatrie Câmpulung Moldovenesc	Câmpulung Moldovenesc	251
3.	Spitalul Orășenesc Târgu Neamț	Târgu Neamț	205	6.	Spitalul de Pneumoftiziologie Solca	Solca	252
4.	Spitalul Orășenesc Bicaz	Bicaz	206	7.	Spitalul Orășenesc Gura Humorului	Gura Humorului	253
5.	Sanatoriul TBC Bisericani	Bisericani	207	8.	Spitalul Orășenesc Siret	Siret	254
6.	Centrul de Sănătate Roznov	Roznov	208	9.	Unități — Spitalul Județean de Urgență „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava		255
7.	Policlinica cu Plată Piatra-Neamț	Piatra-Neamț	209	Județul Teleorman			
8.	Policlinica cu Plată Roman	Roman	210	1.	Spitalul Municipal „Caritas” Roșiori de Vede	Roșiori de Vede	256
9.	Unități — Spitalul Județean Piatra-Neamț		211	2.	Spitalul Municipal Turnu Măgurele	Turnu Măgurele	257
Județul Olt				3.	Spitalul Orășenesc Zimnicea	Zimnicea	258
1.	Spitalul Municipal Caracal	Caracal	212	4.	Centrul Medical Videle	Videle	259
2.	Spitalul Orășenesc Balș	Balș	213	5.	Unități — Spitalul Județean Alexandria		260
3.	Spitalul Orășenesc Corabia	Corabia	214	6.	Unități — Spitalul de Psihiatrie Poroschia		261
4.	Spitalul Orășenesc Drăgănești	Drăgănești	215	7.	Unități — Spitalul Comunal Deparați		262
5.	Spitalul de Pneumoftiziologie Scornicești	Scornicești	216	8.	Unități — Centrul de Sănătate Cervența		263
6.	Unități — Spitalul Județean Slatina		217	Județul Timiș			
Județul Prahova				1.	Spitalul Clinic Municipal Timișoara	Timișoara	264
1.	Spitalul Municipal nr. 1 Ploiești	Ploiești	218	2.	Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Louis Turcanu” Timișoara	Timișoara	265
2.	Spitalul Municipal nr. 2 Ploiești	Ploiești	219	3.	Spitalul Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie „Victor Babeș” Timișoara	Timișoara	266
3.	Spitalul de Boli Infecțioase Ploiești	Ploiești	220	4.	Spitalul Clinic de Obstetrică-Ginecologie „Dr. D. Popescu” Timișoara	Timișoara	267
4.	Centrul de Diagnostic și Tratament Ploiești	Ploiești	221	5.	Spitalul Municipal Lugoj	Lugoj	268
5.	Spitalul de Psihiatrie Voila Câmpina	Câmpina	222	6.	Spitalul Orășenesc Deta	Deta	269
6.	Spitalul Municipal Câmpina	Câmpina	223	7.	Spitalul Orășenesc Făget	Făget	270
7.	Spitalul Orășenesc Vălenii de Munte	Vălenii de Munte	224	8.	Spitalul Orășenesc Sănnicolau Mare	Sănnicolau Mare	271
8.	Spitalul Orășenesc Azuga	Azuga	225	9.	Spitalul „Dr. Karl Diel” Jimbolia	Jimbolia	272
9.	Spitalul Orășenesc Băicoi	Băicoi	226	10.	Centrul de Sănătate Buziaș	Buziaș	273
10.	Spitalul Orășenesc Mizil	Mizil	227	11.	Centrul de Sănătate Ciacova	Ciacova	274
11.	Spitalul Orășenesc Slănic	Slănic	228	Județul Tulcea			
12.	Spitalul Orășenesc Sinaia	Sinaia	229	1.	Spitalul Orășenesc Măcin	Măcin	275
13.	Spitalul Orășenesc Urlați	Urlați	230	2.	Spitalul Orășenesc Babadag	Babadag	276
14.	Spitalul de Boli Pulmonare Breaza	Breaza	231	3.	Centrul de Sănătate Sulina	Sulina	277
15.	Spitalul Comunal Bălțești	Bălțești	232	4.	Centrul de Sănătate Jurilovca	Jurilovca	278
16.	Sanatoriul Balneoclimateric de Copii Bușteni	Bușteni	233	5.	Unități — Spitalul Județean Tulcea		279
17.	Sanatoriul TBC Florești	Florești	234	Județul Vaslui			
18.	Sanatoriul TBC Drajna	Drajna	235	1.	Spitalul de Copii „Sfântul Nicolae” Bârlad	Bârlad	280
19.	Preventoriul TBC Poiana Țapului	Poiana Țapului	236	2.	Spitalul Municipal de Adulți Bârlad	Bârlad	281
Județul Sălaj				3.	Spitalul Orășenesc Negrești	Negrești	282
1.	Spitalul Orășenesc Șimleu Silvaniei	Șimleu Silvaniei	237	4.	Spitalul Comunal Murgeni	Murgeni	283
2.	Spitalul Orășenesc Cehu Silvaniei	Cehu Silvaniei	238	5.	Spitalul „Dr. I.T. Nicolaescu” Tutova	Tutova	284
3.	Centrul de Cercetare și Asistență Medicală Șimleu Silvaniei	Șimleu Silvaniei	239	6.	Spitalul Municipal Huși	Huși	285
4.	Centrul de Sănătate Ileana	Ileana	240	7.	Spitalul Comunal Codăești	Codăești	286
5.	Spitalul Orășenesc Jibou	Jibou	241	Județul Vâlcea			
6.	Centrul de Sănătate Crasna	Crasna	242	1.	Spitalul Municipal Drăgășani	Drăgășani	287
Județul Sibiu				2.	Spitalul Orășenesc Brezoi	Brezoi	288
1.	Spitalul Clinic de Pediatrie Sibiu	Sibiu	243	3.	Spitalul Orășenesc Horezu	Horezu	289
2.	Spitalul Municipal Mediaș	Mediaș	244	4.	Spitalul Orășenesc Bălcești	Bălcești	290
3.	Spitalul Orășenesc Cîsnădie	Cîsnădie	245	5.	Unități	Râmnicu Vâlcea	291
4.	Spitalul Orășenesc Agnita	Agnita	246	6.	Dispensare medicale comunale		292

Nr. crt.	Denumirea unității sanitare	Localitatea	Numărul anexei*) cuprinzând datele de identificare a imobilului
Județul Vrancea			
1.	Spitalul Municipal Adjud	Adjud	293
2.	Spitalul Orășenesc Mărășești	Mărășești	294
3.	Spitalul Orășenesc Panciu	Panciu	295
4.	Spitalul Orășenesc Odobești	Odobești	296
5.	Centrul de Diagnostic și Tratament Focșani	Focșani	297
6.	Unități — Spitalul Județean Focșani		298
7.	Unități — Spitalul Comunal Dumbrăveni		299
8.	Unități — Spitalul Comunal Vidra		300
Județul Argeș			
1.	Unități — Spitalul Județean Pitești	Pitești	301

Nr. crt.	Denumirea unității sanitare	Localitatea	Numărul anexei*) cuprinzând datele de identificare a imobilului
2.	Unități — Spitalul „Dr. Teja Papahagi” Domnești	Domnești	302
3.	Unități — Spitalul Orășenesc „Sfântul Spiridon” Mioveni	Mioveni	303
4.	Unități — Spitalul Municipal Câmpulung	Câmpulung	304
5.	Unități — Spitalul Municipal Curtea de Argeș	Curtea de Argeș	305
6.	Unități — Spitalul Călinești	Călinești	306
7.	Unități — Centrul de Sănătate Rucăr	Rucăr	307
8.	Unități — Spitalul Orășenesc „Regele Carol I” Costești	Costești	308

*) Anexele nr. 1—308 privind imobilele care se transmit se comunică unităților interesate.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru stabilirea cotei majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare și a cotei majorărilor datorate pe perioada amânării sau eșalonării la plată a obligațiilor bugetare

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 13 și 83 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Cota majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare constând în impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând, potrivit legii, venituri bugetare este de 0,07% pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 2. — Cota majorărilor datorate pe perioada amânării sau eșalonării la plată a obligațiilor bugetare restante este de 0,07% pentru fiecare zi calendaristică a acestei perioade.

Art. 3. — Pentru obligațiile bugetare la care s-au acordat amânări sau/și eșalonări la plată aflate în curs de derulare, de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se datorează majorări în cota prevăzută la art. 2.

Art. 4. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare începând cu data de întâi a lunii următoare publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe aceeași dată se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.043/2001 privind stabilirea cotei majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 29 octombrie 2001, și Hotărârea Guvernului nr. 670/1999 privind stabilirea cotei majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a unor obligații bugetare de către persoanele fizice, precum și a cotei majorărilor datorate pe perioada amânării sau/și eșalonării la plată a obligațiilor bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 24 august 1999.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind garantarea de către Ministerul Finanțelor Publice a unor credite externe în favoarea Societății Comerciale de Producere a Energiei Electrice și Termice „Termoelectrica“ — S.A. București, în vederea completării finanțării achizițiilor de resurse energetice pentru iarna 2002—2003

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 2 din Legea datoriei publice nr. 81/1999,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă contractarea de către Societatea Comercială de Producere a Energiei Electrice și Termice „Termoelectrica“ — S.A. București a unor credite externe în limita sumei de 200 milioane dolari S.U.A., în vederea completării finanțării achizițiilor de resurse energetice din import (păcură și gaze naturale) necesare pentru perioada de iarnă 2002—2003.

Art. 2. — Prin derogare de la prevederile anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 293/1992 pentru aprobarea atribuțiilor, competențelor și modului de funcționare ale Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, precum și a convențiilor-cadru pentru derularea activității de finanțare și asigurare a creditelor de comerț exterior în numele și contul statului, cu modificările ulterioare, se autorizează Comitetul Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior să aprobe garantarea în pro-

porție de 100% a unor credite externe în limita sumei de 200 milioane dolari S.U.A., precum și a dobânzilor, comisioanelor și a altor costuri aferente, în vederea completării finanțării achizițiilor de resurse energetice din import (păcură și gaze naturale) necesare pentru perioada de iarnă 2002—2003.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice garantează în proporție de 100% sumele prevăzute la art. 2, în vederea completării finanțării achizițiilor de resurse energetice din import (păcură și gaze naturale) necesare pentru perioada de iarnă 2002—2003.

Art. 4. — Rambursarea creditelor externe, plata dobânzilor, comisioanelor și a altor costuri aferente acestora se vor efectua din sursele proprii ale Societății Comerciale de Producere a Energiei Electrice și Termice „Termoelectrica“ — S.A. București.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 16 august 2002.
Nr. 875.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.330/2001 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale spitalicești, îngrijirilor la domiciliu, serviciilor de urgență prespitalicești și altor tipuri de transport medical, precum și a serviciilor de recuperare-reabilitare a sănătății, în cadrul sistemului asigurărilor sociale de sănătate

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.330/2001 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale spitalicești, îngrijirilor la domiciliu, serviciilor de urgență prespitalicești și altor tipuri de transport medical, precum și a serviciilor de recuperare-reabilitare a sănătății, în cadrul sistemului asigurărilor sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 din 21 ianuarie 2002, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Alineatul (2) al articolului 3 se completează cu litera g) cu următorul cuprins:**

„g) sume pentru plata cheltuielilor de personal pentru personalul din activitatea de cercetare încadrat cu contract de muncă în spital.“

2. **Articolul 6 din anexă va avea următorul cuprins:**

„Art. 6. — Serviciile medicale spitalicești se acordă asiguraților pe baza recomandării de internare din partea medicului de familie acreditat sau a medicului de specialitate din ambulatoriu. Excepție fac urgențele medico-chirurgicale și bolile infectocontagioase care necesită izolare și tratament și internările obligatorii pentru bolnavii psihici încadrați la art. 105 și 114 din Codul penal și cele dispuse prin ordonanța procurorului pe timpul judecării sau urmăririi

penale. Bolnavii de TBC, gravidele și lehuzele înscrise pe listele suplimentare ale medicilor de familie sunt internați și tratați în mod obligatoriu în orice unitate sanitară de specialitate.“

3. Litera d) a articolului 7 din anexă va avea următorul cuprins:

„d) sume pentru serviciile medicale efectuate în: dispensare TBC, laboratoare de sănătate mintală — staționar de zi, structuri de primire a urgențelor, cabinete stomatologice pentru servicii de urgență, structuri care se află în componența spitalelor ca unități fără personalitate juridică, după cum urmează:

1. sume stabilite în raport cu cheltuielile de personal și cheltuielile de întreținere și funcționare ale dispensarelor TBC și laboratoarelor de sănătate mintală — staționar de zi, finanțate din fondul alocat pentru asistența medicală ambulatorie de specialitate pentru specialitățile clinice;

2. sume stabilite în raport cu cheltuielile de personal și cheltuielile de întreținere și funcționare ale cabinetelor stomatologice pentru serviciile de urgență și structurile de primire a urgențelor, finanțate din fondul alocat pentru asistența medicală spitalicească;“

4. Articolul 7 din anexă se completează cu litera k) cu următorul cuprins:

„k) sume pentru plata cheltuielilor de personal pentru personalul din activitatea de cercetare încadrat cu contract de muncă în spital, finanțate din fondul pentru asistența medicală spitalicească.“

5. Litera a) a articolului 8 din anexă va avea următorul cuprins:

„a) serviciile medicale pentru care plata se face pe bază de tarif pe zi de spitalizare se decontează ținându-se seama de durata optimă de spitalizare stabilită de comisiile de specialitate ale Ministerului Sănătății și Familiei și nominalizate în norme; în situația în care durata medie de spitalizare realizată de spitale/secții este mai mare sau mai mică decât cea optimă, casele de asigurări de sănătate decontează serviciile medicale spitalicești la valoarea prevăzută pentru durata optimă; în situația în care suma aferentă depășirii duratei optime de spitalizare pe o secție

nu este compensată cu suma corespunzătoare reducerii duratei optime de spitalizare la celelalte secții, casele de asigurări de sănătate pot deconta diferența care nu a fost compensată, dacă depășirea este justificată; în cazul în care asiguratul este transferat într-o secție de același profil la altă unitate spitalicească, la decontare se ia în calcul, pentru spitalul de la care a fost transferat asiguratul, o durată de spitalizare care nu poate depăși 3 zile. În situația în care asiguratul este transferat în aceeași unitate sanitară, de la o secție la alta de același profil, spitalul va raporta în vederea decontării un singur caz rezolvat, luându-se în calcul durata optimă de spitalizare pentru specialitatea respectivă. În cazul spitalelor/secțiilor de psihiatrie cronici, pentru internările obligatorii pentru bolnavii psihici încadrați la art. 105 și 114 din Codul penal și cele dispuse prin ordonanța procurorului pe timpul judecării sau urmării penale, precum și pentru bolnavii care necesită asistență medicală spitalicească de lungă durată (ani), decontarea se face în funcție de durata de spitalizare efectiv realizată. Pentru spitalizarea de o zi, la decontarea serviciilor medicale durata optimă de spitalizare este de o zi;“

6. Litera d) a articolului 8 din anexă va avea următorul cuprins:

„d) sumele pentru servicii medicale efectuate în dispensare TBC, laboratoare de sănătate mintală — staționar de zi, structuri de primire a urgențelor, cabinete stomatologice pentru servicii de urgență se decontează la nivelul cheltuielilor de personal efectuate în limita sumelor prevăzute în actul adițional la contract și a cheltuielilor de întreținere și funcționare contractate, stabilite în actul adițional la contract;“

7. Articolul 8 din anexă se completează cu litera k) cu următorul cuprins:

„k) sumele pentru personalul din activitatea de cercetare se decontează la nivelul cheltuielilor de personal efectuate în limita sumelor prevăzute în actul adițional la contract.“

Art. II. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 septembrie 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul sănătății și familiei,

Daniela Bartoș

Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,

Miron Tudor Mitrea

Ministru de interne,

Ioan Rus

p. Ministrul apărării naționale,

George Maior,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

Ministrul justiției,

Rodica Mihaela Stănoiu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.245/2001 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului asigurărilor sociale de sănătate în asistența medicală ambulatorie de specialitate pentru specialitățile clinice, paraclinice și stomatologice

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.245/2001 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului asigurărilor sociale de sănătate în asistența medicală ambulatorie de specialitate pentru specialitățile clinice, paraclinice și stomatologice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 21 decembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Alineatele (1) și (2) ale articolului 2 vor avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Asistența medicală ambulatorie de specialitate se asigură de către medicii de specialitate acreditați, împreună cu alt personal sanitar acreditat, și se acordă în:

a) cabinete medicale organizate conform Ordonanței Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, republicată, autorizate și/sau acreditate potrivit dispozițiilor legale în vigoare;

b) unități sanitare ambulatorii de specialitate, autorizate și/sau acreditate potrivit dispozițiilor legale în vigoare, aparținând ministerelor cu rețele sanitare proprii;

c) ambulatorii de specialitate integrate spitalelor din rețeaua ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești;

d) laboratoare medicale de radiologie și imagistică medicală, analize medicale, explorări funcționale, pentru servicii medicale paraclinice, care îndeplinesc criteriile de selecție prevăzute în ordinul comun al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al ministrului sănătății și familiei;

e) centre de diagnostic și tratament și centre medicale, unități cu personalitate juridică, autorizate și/sau acreditate potrivit dispozițiilor legale în vigoare, până la reorganizarea acestora conform Ordonanței Guvernului nr. 124/1998, republicată;

f) ambulatorii de specialitate ale spitalelor în care se desfășoară activitate de învățământ medical, potrivit legii;

g) ambulatorii de specialitate pentru studenți;

h) ambulatoriul de specialitate unic în structura spitalului, indiferent de sediu;

i) centre de referință pentru servicii medicale de înaltă performanță;

j) cabinete medicale ambulatorii de specialitate din structura spitalului care nu fac parte din ambulatoriul de specialitate unic al spitalului.

(2) Serviciile medicale efectuate în: dispensare TBC, laboratoare de sănătate mintală — staționare de zi, structuri aprobate în care se efectuează dializă, structuri de primire urgențe — unitate de primire urgențe, compartiment de primire urgențe, modul de urgență, cameră de gardă —, cabinet stomatologic pentru serviciile de urgență, care se află în structura spitalelor, ca unități sanitare fără personalitate juridică, se decontează potrivit Contractului-cadru în asistența medicală spitalicească și normelor metodologice de aplicare a acestuia, prin bugetul de venituri și cheltuieli al spitalului, aprobat conform legii.“

2. Alineatul (1) al articolului 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Medicii de specialitate din specialitățile clinice și stomatologice încheie contracte cu casele de asigurări de sănătate în baza specialității obținute prin ordin al ministrului sănătății și familiei, cu excepția medicilor de medicină generală care au obținut competență de acupunctură, fitoterapie, homeopatie și planificare familială, care sunt certificați de Ministerul Sănătății și Familiei și lucrează exclusiv în aceste activități, pentru care contractele cu casele de asigurări de sănătate se încheie pentru competențele de mai sus. De asemenea, pot încheia contracte cu casele de asigurări de sănătate și dentiștii acreditați de comisiile paritare de acreditare, organizate conform legii.“

Art. II. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 septembrie 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul sănătății și familiei,

Daniela Bartoș

Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,

Miron Tudor Mitrea

Ministru de interne,

Ioan Rus

p. Ministrul apărării naționale,

George Maior,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

Ministrul justiției,

Rodica Mihaela Stănoiu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea indicatorilor tehnico-economici prevăzuți în anexa nr. 2
la Hotărârea Guvernului nr. 918/1994 privind aprobarea studiilor de fezabilitate
a unor obiective de investiții din municipiul Iași**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 16 alin. (8) din Legea nr. 189/1998 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă majorarea valorii totale a obiectivului de investiții „Modernizarea sistemului de alimentare cu apă, contorizare pe rețea în municipiul Iași și mărirea gradului de siguranță a captării Timișești” din cadrul Programului de dezvoltare a utilităților municipale din municipiul Iași, cofinanțat de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 918/1994, cu suma de 1.235.355 mii lei, în prețurile lunii martie 1994 (1 dolar S.U.A. = 1.650 lei), reprezentând valoarea lucrărilor suplimentare pentru realizarea a două centrale termice și a instalațiilor de încălzire

aferente la stația de tratare a apei Timișești și pentru lucrările de racordare și contorizare a 34 de puncte termice din municipiul Iași.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face în proporțiile prevăzute la art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 918/1994 privind aprobarea studiilor de fezabilitate a unor obiective de investiții din municipiul Iași, prin actualizarea, în condițiile legii, a planului de finanțare, anexă la acordul de împrumut subsidiar și de garanție încheiat.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Miron Tudor Mitrea
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 16 august 2002.
Nr. 879.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2002
al Regiei Autonome „Multiproduct“**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 47 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2001 privind întărirea disciplinei economico-financiare și alte dispoziții cu caracter financiar, aprobată și modificată prin Legea nr. 59/2002, precum și ale art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2002 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2002 al Regiei Autonome „Multiproduct“, coordonată de Ministerul Justiției, potrivit anexei*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli rectificat al Regiei Autonome „Multiproduct“, aprobat potrivit art. 1, reprezintă limite maxime care nu pot fi depășite decât în cazuri justificate, numai cu aprobarea Guvernului, la propu-

nerea Ministerului Justiției, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

(2) În situația în care în cursul execuției bugetului se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor aprobate, Regia Autonomă „Multiproduct“ va efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 3. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei.

*) Anexa se comunică Ministerului Justiției și Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Contravenției prevăzute la alin. (1) i se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002.

Art. 4. — Contravenția se constată și amenda se aplică de organele de control financiar ale statului, împuternicite potrivit legii, persoanelor vinovate de nerespectarea dispozițiilor art. 2.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Rodica Mihaela Stănoiu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

București, 16 august 2002.
Nr. 881.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea la București, în perioada 2—6 septembrie 2002, a Conferinței țărilor dunărene din cadrul Programului hidrologic internațional UNESCO

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 4 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 247/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă organizarea la București, în perioada 2—6 septembrie 2002, a Conferinței țărilor dunărene din cadrul Programului hidrologic internațional UNESCO, având titlul „Conferința de prognoze hidrologice și bazele hidrologice ale gospodăririi apelor din țările dunărene“.

Art. 2. — Finanțarea cheltuielilor pentru acțiunile de organizare a conferinței prevăzute la art. 1, în sumă totală de 1.610.700 mii lei, se suportă din bugetul aprobat Ministerului Apelor și Protecției Mediului pe anul 2002, cu respectarea prevederilor legale, conform devizului prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul apelor și protecției mediului,
Petru Lificiu
Ministrul afacerilor externe,
Mircea Geoană
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 16 august 2002.
Nr. 882.

*) Anexa se comunică Ministerului Apelor și Protecției Mediului.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro